

Het Nieuws van de Eerste Naald

EDITIE 9 **2026**

Wouter Gielen: hoofdredacteur

Deze krant werd mogelijk gemaakt dankzij al
onze medewerkers en onze hoofdredacteur.

Veel leesplezier!!!

Voorwoord

Met trots presenteren wij u de negende editie van onze krant. De achtste editie bracht heel wat enthousiaste reacties teweeg en ook nu willen we iedereen bedanken voor de warme steun en feedback. Die waardering geeft ons telkens opnieuw de energie om verder te bouwen.

Het idee voor deze krant ontstond in 2019. Toen bleef het nog bij plannen, maar in 2020 zetten we de stap en brachten we de eerste editie uit. Sindsdien is de krant uitgegroeid tot een bijzonder project dat steeds meer lezers weet te bereiken.

We horen veel dat onze krant “te lang” is. Dat komt omdat we bij elke editie artikels moeten doorschuiven. De vorige editie was wat korter, maar deze keer is het opnieuw een stevig nummer geworden. Dit is een teken dat er veel te vertellen valt.

We willen iedereen bedanken die heeft meegewerkt aan deze editie. De inzet en enthousiasme van iedereen maakt deze krant mogelijk. Wij wensen je nog veel leesplezier toe en hopen uiteraard dat jullie ons blijven volgen, maar ook dat er vele verrassende reacties op onze krant komen. En natuurlijk hopen wij nog vele nieuwe lezers te mogen verwelkomen.

Hoofdredacteur:
Wouter Gielen
Algemeen mailadres,
redactiewg@gmail.com

Nieuws

Geef hem toegang

Mensen met een beperking mogen in ons land meer toegang krijgen tot het regulier onderwijs, maar dit niet alleen, want men krijgt ook te weinig kans op de regulierere arbeidsmarkt. Hoewel de gewone werkomgeving voor sommige te hoog gegrepen is, zou ons land al vele jaren een aangepaste job voor mensen met een beperking ergens aanbieden, maar er is nog altijd geen plan klaar om mensen met een beperking in het gewone arbeidsleven aan te slag te laten gaan. Ook met het onderwijs is dit nog altijd een groot probleem, want de scholen krijgen te weinig budget voor leerlingen met een beperking aan te nemen.

Met dat budget zou men eerst en vooral enkele leerkrachten kunnen aannemen die de leerlingen met een beperking ondersteunen in het reguliere onderwijs. Al 17 jaar heeft ons land de VN-aanhang beloofd om hieraan iets te doen maar niemand merkt er eigenlijk iets van, en dat is echt heel jammer.

Ook op de arbeidsmarkt weet men niet hoe er een persoon met een beperking moet worden aangenomen, want er wordt verondersteld dat mensen met een beperking niets kunnen, terwijl dit niet zo is, dus als deze mensen ergens gaan solliciteren worden onze medemenses meestal afgeschreven, en dit is helemaal niet leuk, daarom trok men in 2024 naar Genève, en dit omwille mensen met een beperking aan de slag te kunnen laten gaan in het gewone arbeidsleven, maar dit heeft volgens ons niet zoveel opgebracht. Want het blijft nog altijd echt wel een knelpunt.

Natuurlijk zijn er al heel wat stappen gezet, maar op een paar heel belangrijke punten na, spreekt men van schendingen en dit van mensenrechten, en zeker als de beleidsmakers na 17 jaar nog niet zoveel aan dit knelpunt doet, want eigen-

lijk moesten de beleidsmakers het akkoord met het VN-verdrag Handicap al jaren zijn nagekomen. We spreken wel over het VN-verdrag Handicap, maar wat is het VN-verdrag juist?

Wel, het VN verdrag personen met een Handicap is een internationaal verdrag die de rechten van mensen met een beperking beschermt, met als doel dat zij volwaardig en op de voet van gelijkheid kunnen deelnemen aan de samenleving. Dit verdrag wordt ook wel het VN-verdrag Handicap genoemd, en verplicht landen ertoe belemmeringen weg te nemen, zoals ontoegankelijke gebouwen, en vervoer. Ook probeert men ervoor te zorgen dat mensen met een beperking gelijke kansen krijgen op het gebied van onderwijs, werk en alle andere levensgebieden.

Maar wat regelt het verdrag zoal allemaal?

Wel het VN-verdrag gaat over alle aspecten van het leven en streeft ernaar dat mensen met een beperking zoals: Gelijkwaardig kunnen deelnemen: Dit betekent dat ze zich niet in een speciale positie hoeven te bevinden, maar dezelfde

rechten en kansen krijgen als anderen. Toegankelijkheid: Landen moeten ervoor zorgen dat gebouwen, vervoersmiddelen en informatie toegankelijk zijn voor mensen met een beperking.

Gelijke kansen: Dit geldt voor onderwijs, werk, gezondheidszorg en het meedoen aan sociale en culturele activiteiten. Redelijke aanpassingen: Er moeten aanpassingen worden gedaan in de omgeving om belemmeringen weg te nemen en volledige participatie mogelijk te maken.

En wat betekent het voor België en Nederland?

België Heeft het verdrag op 2 juli 2009 geratificeerd, waardoor het in België van kracht is sinds 1 augustus 2009. De verplichting ligt bij de overheid en gemeenten om de inclusie van personen met een handicap te bevorderen. Maar ook in Nederland heeft men nog werk, want onze vrienden van Nederland heeft het verdrag in 2016 aangenomen, maar er zijn nog steeds uitdagingen, met name op het gebied van digitale toegankelijkheid en het zelfstandig regelen van zaken.

Kortom: Het VN-verdrag is een mensenrechtenverdrag dat mensen met een beperking dezelfde rechten garandeert en een inclusieve samenleving voorstaat waar iedereen volwaardig kan meedoen.

Dit betekent ook dat er nog heel veel werk aan het huidige systeem is, want men moet mensen met een beperking eigenlijk overal bij betrekken maar ook tijdens hun schoolperiode met vele verschillende werkjes laten kennismaken. Jammer genoeg gebeurt dit echt veel te weinig, en daarom kunnen de meeste mensen met een beperking ook niet mee in de huidige maatschappij.

Daarom worden de meeste schoolverlaters ook in een instelling geplaatst, en dit terwijl men nooit de kans heeft gekregen om een job te beoefenen in het gewone arbeidsleven.

Wetende dat er heel veel mensen op de wachtlijsten staan, horen wij hierover niets, van het VN-verdrag, want in een instelling krijgt men de nodige ondersteuning, en dit terwijl ook deze mensen een zoveel normaal leven mogen leiden, en in het gewone arbeidsleven een leuke job beoefenen.

Natuurlijk lukt dit niet voor iedereen, daarom moet men een verschil maken tussen de mensen die niet of wel in het regulier werkcircuit terecht kunnen, zodat deze mensen zelf een beslissing kunnen nemen wat men hiermee doet, en daar krijgen mensen met een beperking jammer genoeg geen kans voor, want er is veel te weinig budget om dit te organiseren.

Dus er is nog veel werk voor onze regering, want men moet maar ervoor zorgen dat dit uiteindelijk toch lukt, en dit met het VN-verdrag. Het gaat wel moeilijk zijn, want wie gaat dit initiatief op zich nemen? En wordt het echt werkelijkheid dat mensen met een beperking kunnen meedraaien in het gewone arbeidsleven? Wel, er zijn nog vele vragen die in de toekomst hopelijk worden beantwoord; maar wat wij nu al weten is dat het de volgende jaren niet simpel wordt voor mensen met een beperking. Want de regering is heel veel van plan, en of dit goed is? Dat moet nog bekeken worden.

Dus beste regering, zorg ervoor dat onze medemensen toegang krijgen op de arbeidsmarkt, en hopelijk wordt er voor onze medemensen niets afgenomen, en alles voordeliger voor mensen met een beperking. Dit kan alleen maar met het goede samenwerking van het VN-verdrag.

Er is dus nog heel veel werk, maar wat er op onze medemensen gaat komen, kunnen wij jammer genoeg niet voorspellen. Maar één ding is zeker, mensen met een beperking tellen ook mee. Hopelijk mag men ook meedraaien in het gewone arbeidsleven. Dus, geef hem toegang.

Slimmer dan wij

Misschien heb je het al gezien: sinds de achtste editie pronkt er een gloednieuw logo boven onze krant. En jawel, dat is niet door een designer gemaakt, maar door... AI. Kunstmatige intelligentie dus. Dat klinkt misschien alsof het recht uit een sciencefictionfilm komt, maar eigenlijk kom je het tegenwoordig overal tegen: in je smartphone, je laptop, die robotstofzuiger die je vloer proper houdt, of zelfs in je elektrische wagen.

Maar wat is AI nu eigenlijk? Simpel gezegd: het is slimme technologie die leert uit gegevens en daarna zelf keuzes kan maken. Je zou kunnen zeggen dat het een soort digitale hersenen zijn die taken uitvoeren waarvoor normaal mensen nodig zijn. En het strafste van al? Vaak doet AI dat helemaal zonder dat er iemand achter de knoppen zit.

Eerst en vooral duiken we even in de geschiedenis van AI. De term artificial intelligence werd in 1956 geïntroduceerd door John McCarthy tijdens de beroemde Dartmouth Conference. AI in die periode droomden onderzoekers ervan dat machines ooit even slim zouden worden als mensen. AI is dus niet het werk van één uitvinder, maar het resultaat van decennia onderzoek en samenwerking. Twee sleutelfiguren zijn Alan Turing, die al in de jaren '40 nadacht over denkende machines, en John McCarthy, die het vakgebied mee vormgaf. In de jaren '70 verschenen de eerste zogenaamde 'expert systems', programma's die beslissingen konden nemen op basis van regels, bijvoorbeeld in de financiële sector. Toch verliep de vooruitgang traag: tussen de jaren '80 en '90 kende AI verschillende 'winters', periodes waarin het enthousiasme afnam omdat computers nog te beperkt waren. Pas later, met krachtigere hardware en meer data, kwam AI

opnieuw in een stroomversnelling. Kunstmatige intelligentie is al lang geen sciencefiction meer. Vandaag wordt ze ingezet in uiteenlopende domeinen. In het onderwijs helpt AI leerkrachten bij het ontwikkelen van lesmateriaal. Niet om hen te vervangen, maar om hen te ondersteunen. Ook bedrijven maken er dankbaar gebruik van, bijvoorbeeld om gerichte reclame te verspreiden of klanten beter te bereik. Leerlingen gebruiken AI om lessen samen te vatten of informatie te verzamelen voor hun huiswerk. Journalisten doen hetzelfde: AI helpt hen sneller bronnen te vinden en artikels voor te bereiden. Terwijl een zoekmachine als Google je overspoelt met links, geeft AI vaak meteen een gericht antwoord. Dat bespaart tijd en moeite.

De toepassingen van kunstmatige intelligentie gaan verder dan onderwijs en media. AI kan bijvoorbeeld de snelste route berekenen wanneer je de weg niet kent, of administratieve taken automatiseren. Dat maakt processen goedkoper en efficiënter, en geeft mensen ruimte om zich te concentreren op complexere opdrachten. Maar AI duikt ook op in onverwachte hoeken: zo zijn er systemen die via je stemgeluid ziektes zoals Parkinson kunnen opsporen, en gebruiken sommige steden slimme vuilnisbakken die zelf aangeven wanneer

ze vol zijn. In de archeologie helpt AI om verborgen ruïnes te vinden door satellietbeelden te analyseren, en in de klantenservice kan de frustratie in gesprekken detecteren zodat medewerkers sneller kunnen ingrijpen. Zelfs in de keuken is AI actief, maar ook niet meer weg te denken. Sommige apps bedenken recepten op basis van wat er nog in je koelkast ligt en ook een slimme manier om voedselverspilling tegen te gaan.

Kunstmatige intelligentie heeft een lange weg afgelegd: van de eerste experimenten in de vorige eeuw tot de alledaagse toepassingen die vandaag onze samenleving vormen. Wat ooit begon als een nichetechnologie, is uitgegroeid tot een motor van innovatie die zowel bedrijven als individuen raakt. Experts benadrukken dat AI niet zomaar een hype is, maar een blijvende kracht die zich steeds verder ontwikkelt.

De toekomst belooft dan ook een intensiever gebruik van deze technologie. Niet alleen zal AI nieuwe sectoren transformeren, het zal ook een rol spelen in hoe mensen werken, leren en zelfs plezier beleven. Het gebruik van AI stopt dus niet bij een logo of een trend; het is een blijvend verhaal dat zich verder zal ontfouwen. Dank aan iedereen die aan dit artikel heeft meegewerkt zonder jullie was het niet mogelijk geweest

De plaatselijke reporter van Zonnerun

Al vele jaren is De 48-jarige Jo Helsen actief als plaatselijke journalist bij de Zonnerun. En dit natuurlijk met heel veel plezier, naar aanleiding van het 40 jarige bestaan van de Zonnerun, spraken wij met hem op vrijdag 11 juli '25 af voor een leuk gesprek over de Zonnerun. Nieuwsgierig naar wat hij allemaal zou vertellen trokken wij naar hem toe.

Jo woont in de Oude Veerlebaan in Eindhout en werkt al 20 jaar bij de firma Horemans te Geel Larum, en dit als schijnwerker, waar hij vooral met de computer werkt. Zijn lievelingseten is frieten en spaghetti. Jo is ook bij de fanfare van Eindhout waar hij drumband speelt, ook voor het toneel spelen is hij altijd te vinden, want Jo heeft in Eindhout 18 jaar toneel gespeeld. Toen dit in Eindhout gestopt was, trok Jo naar Oosterlo waar hij nu al 15 jaar actief is bij de plaatselijke toneelgroep het Spanter, waar er elk jaar opnieuw een nieuw toneelstuk wordt gespeeld. Jo zijn lievelingseten is frieten en spaghetti. Toen wij arriveerde bleek al snel dat Jo nog niet zolang thuis was. Er werd ons een drankje aangeboden, en kon het gesprek beginnen.

Je bent de plaatselijke reporter van Zonnerun, kan je eens even uitlegen wat dit inhoudt?

Wel, ik werd 8 jaar geleden gecontacteerd door een bestuurslid namelijk Jef Geukens, hij vroeg mij om als plaatselijke reporter aan de slag te gaan, bij de zonnerun. Natuurlijk moest ik hier niet lang over nadenken, en heb dus ja gezegd. Sindsdien ben ik dus de plaatselijke reporter. Een plaatselijke reporter neemt elk jaar op hetzelfde evenement de interviews af, bij de Zonnerun is dit tussen de zijspannen.

Hierbij stel ik de vraag wat men van het evenement vind. De Zonnerun is altijd goed georganiseerd, hoor. Ook laat ik het publiek altijd genieten van de kostuums, want ik draag dan altijd een ander kostuum, en dat is echt heel grappig, want anders wordt het veel te saai. Ook maak ik tijdens de inter-

views grappen. Anders krijg ik de mensen niet aan het lachen, en dit is toch eigenlijk mijn bedoeling.

Is het eigenlijk leuk om als reporter ter plaatse deel te nemen aan de Zonnerun?

Jawel, ik vind het Heel leuk om aan de Zonnerun als plaatselijke reporter deel te nemen. Dit omwille de vriendschap tussen de mensen na al die jaren is gegroeid. Ook leer je de mensen kennen en dan kan je de mensen met hun naam aanspreken., en dat is ook heel belangrijk voor de samenleving.

Kan je eens even uitlegen voor degene die de zonnerun niet kennen, wat de Zonnerun precies is?

Wel, de Zonnerun is een

organisatie die mensen met beperking in de kijker zet. Dit met hun jaarlijkse rondrit door de Kempen. Want men wil deze mensen een heel leuke en gezellige dag bezorgen. Wat elk jaar ook nog lukt. En weet je wat? Dit evenement is met zijspannen en auto's.

Wat is er zo bijzonder aan de zonnerun?

Wel, dit is altijd een unieke belevenis voor mensen met beperking. Want deze mensen worden dan in de bloemetjes gezet. Welke bloemen het dan wel zijn? Dat weet ik zelf niet. Maar het bestuur houdt met iedereen rekening, en dat is echt heel bijzonder, elk jaar opnieuw kijkt het bestuur samen met de chauffeurs van de zijspannen en de auto's uit naar dit evenement. Ook ik kijk elk jaar

vervolg van intervieww:

heel hard uit naar de Zonnerun. Want deze dag is altijd heel leuk, en je ziet ieder jaar opnieuw dezelfde mensen terug en dat doet heel veel deugd. Meer hoeft dat zeker niet te zijn.

Vertel eens even, wat weet je eigenlijk over de geschiedenis van Zonnerun?

Wel, ik weet eigenlijk niet zoveel over de geschiedenis van de Zonnerun, want ik ben zoals ik eerder verteld heb nog niet zolang bij de Zonnerun. Maar wat ik wel weet is dat Theo Dreezen de Zonnerun heeft opgericht, dit blijktbaar met een zekere Jos Binnemans. In april 1986 werd de Zonnerun opgericht, en in september van datzelfde jaar werd de eerste Zonnerun gereden. De Zonnerun bestaat nu dus 40 jaar, maar door het kwaadaardig beestje dat wij allemaal wel kennen is de rondrit door de Kempen 2 jaar niet kunnen doorgaan. Dus eigenlijk was het in 2025 de 38ste keer dat de tour werd gereden

Wat is er in die 40 jaar zoal allemaal veranderd?

Wel, in het begin vlogen de straaljagers nog over het dorp van Eindhout als de Zonnerun vertrok, en nu jammer genoeg niet meer. Maar de Zonnerun is wel in al die jaren enorm gegroeid naar een groot evenement.

Wat is het geheim achter het succes van de Zonnerun?

Wel, het geheim achter dit succes is toch wel een heel goed bestuur dat heel veel argumenten aanneemt en bespreekt. Gelukkig komt iedereen heel goed met elkaar overeen, en zit iedereen ook op dezelfde punten. Moest dit niet het geval zijn, dan zou de Zonnerun al heel lang niet meer bestaan.

Hoe kijk je terug naar de voorbije editie?

Ik vind dat de Zonnerun altijd een groot succes is, ook de voorbije editie en gelukkig maar zonder veel ongelukken, want dit zou heel spijtig zijn, de voorbije editie gingen wij zelfs eten in het Kuipje van KVC Westerlo, en nog wel als vip, dus dit was echt heel goed en ook heel lekker, of dit voor herhaling vatbaar is? Ja zeker, want wij hadden ook een heel mooi zicht op het veld. Hoe men bij KVC Westerlo is gekomen? Dat weet ik ook niet.

Wat betekend de Zonnerun eigenlijk voor jou?

Wel op deze vraag kan ik niet echt op antwoorden, maar de Zonnerun is altijd een hele leuke dag, waar ik aan niets anders denk dan de Zonnerun zelf. Dus elk jaar opnieuw geniet ik van deze dag.

Hoeveel mensen namen er eigenlijk deel aan de Zonnerun?

Wel, er waren dit jaar vele mensen die deelnamen aan de Zonnerun, want er waren 115 mensen met een beperking, ook waren er dit jaar evenveel zijspannen, neem daarbij nog een 10tal wagens waar mensen inzaten. Neem daarbij nog een 50tal vrijwilligers en natuurlijk mag ik de mensen van het Rode Kruis niet vergeten, te vermelden. Dat is dus al een hele grote hoop.

Welke editie was voor jou de leukste?

Dat is ongetwijfeld de eerste keer toen ik reporter mocht zijn en mezelf op de film mocht bewonderen. Deze wordt jaarlijks getoond tijdens de ontspanningsnamiddag, in maart. Welke editie ik niet zo leuk vond? De editie van 2 jaar geleden, door de hevige regenval was iedereen nat aangekomen, en dat is voor niemand leuk.

Hoe kijk je naar de toekomst van de Zonnerun?

Ik hoop dat de Zonnerun nog jaren mag blijven bestaan en dat de Zonnerun nog mag blijven groeien. Maar dat niet alleen, want ook hoop ik dat alles vlot blijft verlopen. Ook hoop ik dat de verschillende gemeentes toestemming blijven geven voor de Zonneren te laten passeren. En weet je wat? Ik hoop dat er ook opvolging bij het bestuur is, want als er iemand van het bestuur stopt en er is geen opvolging, dan stopt de Zonnerun misschien, en dat zou heel jammer zijn, want dit is zoals ik al eerder vermeldde altijd een hele leuke dag.

Na dit gesprek werd er nog wat nagepraat met een drankje, en werd het stillaan tijd om terug huiswaarts te keren. Het was voor ons een hele grote eer om hem te mogen interviewen, en weet je wat? Jo is en blijft een leuke man, met een hard op de juiste plaats, want het is altijd plezier maken met hem erbij.

Jo, bedankt voor de drankjes en het leuke gesprek. Ook willen wij je bedanken voor de tijd en moeite dat je aan ons spendeerde. Hopelijk mag de Zonnerun nog vele jaren van je diensten genieten.

Van schijnwerker, naar muzikant bij de fanfare van Eindhout tot toneelspeler. Niets is hem te veel, ook niet de job als plaatselijke reporter, en met hem in de buurt is het altijd lachen. Jo, we willen jou hierbij ook veel plezier in de verdere toekomst wensen, en je bent de enige echte plaatselijke reporter van de Zonnerun.

Superleuke dag

Zoals de traditie het wenst reed de Zonnerun in 2025 ook weer uit, en eigenlijk zou het een hele speciale editie moeten zijn geweest, want de Zonnerun bestond in 2025 al 40 jaar, maar wegens dat de dagtocht met brommers en trikes, maar ook auto's. 2 jaar werd de Zonnerun niet gereden wegens de gekende redenen. Daarom was het nog maar de 38ste Zonnerun. Dit jaar was de zon nog eens van de partij, en dit was toch wel even geleden.

Wekenlang werd zoals elk jaar natuurlijk weer naar deze dag uitgekeken. Nog voor deze editie vernamen wij dat de middagstop in Westerlo was, en dit nog wel in het Kuipje, de thuishaven van KVC Westerlo. Na vele spannende weken vernamen wij in juni dat dit ook nog klopt.

Die bewuste zaterdag was het al heel druk in het dorp van Eindhout, maar wat wil je? Met de zon van de partij komen de mensen vlugger naar buiten, de sfeer hing dan ook al bij de aanmelding in de lucht en dat was ook te merken bij het ontbijt. Bij het ontbijt in de zaal van 'De Lambair' waar de traditionele spek met eieren werd aangeboden, was er niet alleen veel sfeer maar ook heel veel volk, goed dat er nog enkele plaatsen over waren, want anders moesten er mensen ergens anders gaan ontbij-

ten, maar goed.

Na een stevig ontbijt ging iedereen terug naar buiten waar men nog genoot van de sfeer. Omstreeks 9u15 was het stilaan tijd om in te stappen en klaar te maken voor een leuke rit, zoals andere jaren werd het vertrek omstreeks 9u30 voorzien, maar het was een beetje later dat het lint werd doorgeknipt door iemand van de gemeente Laakdal, en een beetje later vertrok de Zonnerun voor eerst een rondrit in Eindhout.

Na de plaatselijke rondrit vertrok de Zonnerun uit Eindhout, waar de mensen in het dorp nog steeds stonden te zwaaien, richting Bobbejaanland waarbij het eerste pakje werd uitgedeeld.

Nadien reed de Zonnerun richting Olen, waar het halt hield op het militair domein De Teunenberg, dit voor een sanitaire pauze en een stukje fruit, wat deed het voor sommige eens deugd om eens even recht te kunnen staan en een beetje te

wandelen, want van dat zitten wordt je toch maar stijf en dan voel je jezelf toch wel soms een echte hark.

Na deze pauze reed de Zonnerun verder richting Westerlo, waar de mensen al aan het wachten waren in de vip ruimte van Het Kuipje, met het eten, en dat was tomatenroomsoep met balletjes, een potje groenten, fricassee met puree en als nagerecht een frisco. Na het eten gingen sommige nog een terrasje doen bij het thema café. Na de middagpauze was er nog een rondrit in de Limburgse bossen.

Omstreeks 16u35 arriveerde de Zonnerun terug in Eindhout, dit zoals de traditie het wenst met een feestelijke verwelkoming van de fanfare van Eindhout. Nadien kon iedereen nog genieten van een heerlijke koffietafel met sandwiches met kaas en hesp. Nadien werden er nog enkele mensen in de bloemetjes gezet.

Eten in de vip, en de zon van de partij. Jawel, deze dag kon echt niet meer op. Wij kijken nu al uit naar de volgende Zonnerun, en dit evenement zal zoals elk jaar opnieuw de eerste zaterdag van juli weer plaatsvinden. Wij kijken alvast uit naar deze dag.!

Lange wachtlijsten, schandalig toch?

Nog steeds zijn de wachtlijsten voor mensen met een beperking hun Persoons Volgend Budget aan te bieden een groot probleem, maar komt er eindelijk eens goed nieuws rond het wegwerken van de wachtlijsten voor mensen met een beperking? Dit is de vraag dat de meeste mensen zich afvragen. Wel, de Vlaamse regering van ons land wil tegen het einde van de legislatuur, aan alle mensen met een beperking zorg kunnen aanbieden, maar de wachtlijsten wegwerken dat kost al 1,37 miljard €. Maar of dit al dan wel gaat lukken weten wij zomaar nog niet, want er is nog veel werk voor de boeg, en dan is er nog de vraag waar men het geld gaat halen.

Momenteel staan er meer dan 16,700 volwassenen met een beperking op de wachtlijst te wachten op hun PVB-budget. Wij spreken hier wel over een PVB budget Maar wat is dat eigenlijk? Wel, een Persoonsvolgend Budget (PVB) is een jaarlijks budget dat je kan gebruiken om ondersteuning en zorg te kopen die je nodig hebt vanwege je handicap. Het is een budget op maat, waarmee je zorg en ondersteuning kunt kiezen die past bij jouw specifieke behoeften. Je kan dit budget gebruiken voor allerlei vormen van ondersteuning, zoals begeleiding bij

wonen, dagbesteding, of praktische hulp in de thuissituatie.

Onlangs geraakte er ook bekend dat er een 5 jarige jongen met het syndroom van Angelman, dit is een zeldzame aandoening nog maar liefst 9 jaar moet wachten op een persoonlijk assistentie budget, nu stel je de vraag wel wat het Angelman syndroom eigenlijk is. Wel, het Angelman syndroom is een genetische aandoening waarbij er een stoornis ontstaat in hersenontwikkeling. Dit leidt tot een ontwikkelingsachterstand, afwijkende motoriek en taalontwikkeling en slaap- en gedragsproblemen. Ook hebben kinderen meestal epilepsie.

Nu stel je natuurlijk de vraag hoe vaak dit voorkomt. Wel, bij onze burens van Nederland worden elk jaar ongeveer 7 kinderen met het Angelman-syndroom geboren. Er zijn dus in Nederland ongeveer 100 - 150 kinderen met dit syndroom. Kinderen met het syndroom worden volwassen en kunnen oud worden. Er zijn dus meer volwassenen met het Angelman-syndroom. In ons land komt het Angelman-syndroom heel weinig voor. Maar 1 op de 20.000 pasgeborenen heeft het syndroom van Angelman. Maar we zijn aan het afwijken, dus nu terug naar de lange wachtlijsten. 9 jaar wachten op het budget voor je zorg te kunnen betalen, en dan begint de zoektocht pas echt.

Dus je moet er rekening mee houden dat dit makkelijk 14 jaar kan duren eer je een assistent hebt gevonden. Tenzij je plotseling in een noodsituatie terecht komt, dan zal het wel wat vlugger gaan, maar goed. Daar moet je niet aan denken

dus geven wij hierover geen exact cijfer mee.

Sommige mensen weten niet wat het PVB budget eigenlijk is, daarom zetten wij dit even op een rijtje,

Het Persoonsvolgend Budget is een budget op maat van de individuele ondersteuningsnood van de persoon met een beperking. De persoon kan er zorg en ondersteuning mee betalen die hij / zij nodig heeft. Het wordt uitbetaald door het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap en gefinancierd door het Vlaams beleidsdomein Welzijn.

Dit systeem laat dus toe om op individuele persoonlijke basis zelf te voorzien in jouw eigen noden. Dit is voor iedereen anders. Men spreekt van een persoonsvolgend budget omdat het aan de persoon gebonden is en niet aan een bepaald aanbod. Het volgt de persoon zelf. Behalve een kleiner percentage vrij besteedbaar deel moet de budgethouder alles wat hij of zij met dat budget betaalt, verantwoorden aan de Vlaamse Overheid aan de hand van vooraf vastgelegde en door de Vlaamse Overheid goedgekeurde contracten en overeenkomsten. De budgethouder of zijn / haar vertegenwoordig(st)er dienen ten alle tijde de facturen en de bankafschriften alsmede de goedgekeurde contracten te kunnen voorleggen aan de Vlaamse Overheid. Wat een Persoonsvolgend budget niet is lees je hieronder

Het persoonsvolgend budget is geen inkomen vervangende uitkering. Een uitkering zoals een pensioen, een inkomen vervangende

tegemoetkoming, een invaliditeitsuitkering leefloon, werkloosheidsuitkering of een invaliditeitsuitkering dient om de kosten te betalen van het dagelijks leven die iedereen heeft. Het is je maandelijks inkomen dat je nodig hebt om van te leven. Het is niet de bedoeling dat je structurele kosten voor ondersteuning daarvan betaalt. Daarvoor is het veel te laag. Je moet ook niet verantwoordelijk wat je ermee doet. Maar waarom is zo'n budget heel belangrijk?

Wel, het doel is dat de persoon met een beperking in staat te stellen om zijn of haar persoonlijk leven zo zelfstandig mogelijk te organiseren en om zo zelfstandig mogelijk te kunnen deelnemen aan de samenleving.

Het gaat meestal over heel gewone dingen zoals naar je werk rijden met een professioneel taxibedrijf of een blinde persoon die een kok inhuurt om het eten klaar te maken omdat hij of zij als gevolg van zijn haar blindheid anders in zijn / haar vingers zou snijden. Of om een assistent te kunnen inschakelen, en ook om te helpen bij een toiletbezoek, maar ook bij het wassen en aankleden. Dit zijn maar enkele voorbeelden.

Het PVB heeft veel mensen in staat gesteld om te werken, alleen te gaan wonen, en de meest eenvoudige dingen te doen die voor anderen vanzelfsprekend zijn, zelf te organiseren. Door het PVB kunnen mensen met een beperking echt meedoen en bijdragen aan de samenleving.

Zoals wij weten heeft het VAPH de budgetten van sommige mensen weggenomen of zelfs niet toegekend, dit is nu gelukkig voor deze mensen terug rechtgezet, want de regering maakte maar liefst 478

miljoen € vrij voor de zorg voor mensen met een beperking, want het zorgsysteem staat al vele jaren onder druk, en dit is door de jaren heen echt heel erg geworden, en dat weet onze regering ook wel, en daarom wil men aan de wachtlijsten werken.

Want jarenlang op de wachtlijst staan kan gewoonweg niet. Daarom gaat de Vlaamse regering proberen te investeren in rechtstreekse toegankelijke hulp, dit is bestemd voor mensen met een lagere zorgnood. Die wordt vlot beschikbaar, zonder tussenkomst van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap of zonder specifieke attesten. Het kan gaan om begeleiding thuis, begeleiding in groep, dagopvang of het aanleren van specifieke vaardigheden.

Daarna gaat men de mensen met een hogere zorgnood sneller een persoonsvolgend budget toedienen, ten minste dat beloofd de regering toch, maar of dat al dan niet waar is weten wij ook niet, want er is tot op de dag van heden door de regering nog geen geld vrijgemaakt, en dat is geen goed nieuws, want zonder de bijhorende centen gaat het heel moeilijk worden om aan de wachtlijsten te werken, en als men hier niets aan veranderd worden er nog meer juridische rechtszaken komen, tot op de dag van heden zijn er al zo'n 18.000 mensen die via deze weg hun budget probeerde af te dwingen, dit is voor de meeste nog gelukt ook, maar dat wil onze regering natuurlijk in de toekomst vermijden.

Sommige mensen gingen zelfs in maart 2025 kerstliederen zingen op de grote markt in Brussel, omwille dat men oneens is met de lange wachtlijsten, en dit is ook terecht.

Want het is een echte schande dat dit in deze tijd nog voorkomt.

De regering heeft nog heel veel werk om dit waar te kunnen maken, er is al enkele malen beloofd dat men iets aan de wachtlijsten zou doen, maar er is hier nooit iets aan gedaan, en dit is een echte schande. Wij hopen alvast dat er nu wel eindelijk echt iets aan de wachtlijsten wordt gedaan, want wie wil nu lang op de wachtlijsten staan? Wel, wij in elk geval niet.

Dus maak de weg open en zorg dat de wachtlijsten korter worden. Alleen dan maak je de mensen die op de wachtlijst staan tevreden, want dan kunnen de mensen hun zorg eindelijk inkopen. Want de lange wachtlijsten zijn echt wel schandalig toch?

Komt de legerdienstplicht terug?

Het is al een tijdje geweten dat ons land veel te weinig soldaten naar het front kunnen sturen indien er een 3de wereldoorlog komt, maar ook Oekraïne vroeg aan ons land naar eventuele soldaten voor mee te vechten, daarom werd er onlangs zoals wij weten bevestigd dat mensen van 18 jaar een uitnodiging in hun brievenbus krijgen voor minstens een jaar als soldaat te worden opgeleid, en dit nog wel op vrijwillige basis, zodat deze mensen klaarstaan om eventueel naar het front te trekken.

Dit doet ons denken aan de legerplicht uit het verleden, deze werd ingevoerd in het jaar 1795 en dit voor jongemannen tussen 20 en 25 jaar, en nadien ook nog voor alle mannen. In 1992 werd de legerdienstplicht in ons land opgeschort, maar nooit helemaal vergeten.

In sommige Europese landen zoals Frankrijk werd de dienstplicht alvast opnieuw ingevoerd, maar of dat dit al dan niet een goed idee is weten wij ook niet, want ook mensen met een beperking moeten

blijkbaar een brief gekregen hebben voor eventueel het vaderland te vertegenwoordigen, dit nog niet in ons land maar wel in Frankrijk.

Althans dit wordt beweerd bij onze burenen. Niet alleen maar jongens kregen de brief, maar ook meisjes mogen op vrijwillige basis naar het front toe, om het gevecht aan te gaan.

Of de legerdienstplicht nu wel dergelijk terug wordt ingevoerd of niet, kunnen wij ook niet voorspellen, maar indien er moet gevoch-

ten worden, gaan de gepensioneerde mensen uit het leger als eerste terug worden opgeroepen, maar hopelijk komt het nooit zover.

Legerplicht of niet, zolang er niet moet worden gevochten moeten wij ons geen zorgen maken rond dit onderwerp.

Het grote fluitconcert

Op maandag 15 september '25 klonk er in onze hoofdstad een echt fluitconcert, want de actiegroep Recht Op Ondersteuning deed voor de 12de keer een betoging tegen de hele lange wachtlijsten, voor de persoonsvolgend budgetten. Want het is een echte schande dat er nog altijd niets aan deze wachtlijst is gedaan, daarom besloot deze actiegroep om nog eens een actie te organiseren.

Degene die hieraan wilde deelnemen moest op eigen kracht naar onze hoofdstad afzakken en ook terug geraken, dit was niet evident maar toch zakte er gelukkig enkele mensen naar Brussel af om deel te nemen aan deze betoging. Dit ging door aan het centraal station, vóór af werd er een oproep gedaan om massaal met fluiten en een gitaar naar Brussel te komen, de opgekomen mensen was een tegenvaller, maar de meeste moesten werken of geraakte dus niet in Brussel en terug thuis, in het vervolg moet men voor deze mensen ook maar vervoer voorzien.

Dat het niet simpel wordt voor mensen met een beperking is al

een tijde geweten, en dan wil men het persoonsvolgend budget nog afnemen, daarom moesten de instellingen eigenlijk ook hun stem laten horen en mee gaan betogen. Mee betogen is jammer genoeg niet gebeurt, maar hun stem laten horen blijktbaar wel, maar goed.

Omstreeks 12u klonk er opeens een fluitconcert op het Europaplein in Brussel, dit was tegen de lange wachtlijsten, nadien werd er nog een minuut stilte gehouden voor degene die geen persoonsvolgend budget hebben, en nadien volgde er nog de spaghetti polonaise.

Mensen met een beperking moeten hun stem meer laten horen, en niet alleen via de instellingen maar ook zo. Daarom hopen wij dat er nog een volgende actie zal plaatsvinden, waar mensen met een beperking nog meer centraal staan als de dag van 15 september 2025. Want ook zij verdienen meer, met de mogelijkheden die er op de dag van heden zijn, gaan mensen met een beperking niet toekomen met het budget dat er nu is, dus beste regering zorg ervoor dat iedereen een budget krijgt en heeft. Jawel, het was een echt concert daar in Brussel, en dit is terecht want de regering moet meer worden uitgefloten.!

De dag vol muziek

Het eerste weekeind van oktober, stond er in Kasterlee weer veel te gebeuren, zo was er onder andere een zetersprijskamp, maar ook een paalgooi toernooi, dit is een oud volksspel waarbij teams met een zware loden schijf een houten paaltje omgooien en zo munten winnen, dit is echt afkomstig van de Kempen en kan worden gespeeld in ploegen van vier tegen vier in een toernooivorm dus. Ook wordt er een toernooi Cricket gespeeld, maar nu vraag je zeker en vast af wat Cricket eigenlijk is?

Wel, dit is een Engelse balsport en wordt gespeeld door twee teams spelers van elf spelers, waarbij het battende team punten scoort door runs te maken door heen en weer te lopen over de pitch, terwijl het bowlen en fielden team dit probeert te voorkomen door wickets te nemen.

Het spel wordt gespeeld op een ovaal veld met in het midden een 'pitch' waar zich twee 'wickets' (houten constructies) bevinden. Het doel is om meer runs te scoren dan de tegenstander om de wedstrijd te winnen. Gevolgd door een kinderdisco, dit met kinderspelelen, en op het einde van dit kermisweekeind volgt er een vogelpik, maar dan op de fiets en nadien is er nog eens een zetersprijskamp, met nadien nog een echt knallend volksbal, waarbij deejay Boer Jan voor de muziek zorgt en iedereen mee op de dansvloer trekt.

Voor de 5de keer organiseerde er een school van het buitengewoon onder-

wijs, namelijk De 3Master, beter bekend als De Mast, te Kasterlee een inclusief festival. Namelijk Mastival genaamd. Dit festival trapt het week-eind van het jaar af in Kasterlee. Want jawel, hiernaar kijk heel Kasterlee wekenlang naar uit. Bij Mastival staan mensen met een beperking centraal. Niet alleen de leerlingen van De 3Master, maar ook de zorginstellingen uit de buurt zoals Het Gielsbos, en De Muylenberg, maar ook het Eepos Dagcentrum van Geel mochten dit jaar mee komen feesten.

Deze editie moest iets heel bijzonder worden, want eigenlijk was het een echt jubileum editie. Al van 's morgens vroeg hing de sfeer er al heel goed in, het weer was ook heel goed gezind, want de zon scheen en met een temperatuur van 17 graden, en dit voor begin oktober, meer kon Mastival op deze dag niet wensen. In een volle tent werd er gedanst en gezongen, ook werd er een dansoptreden

‘mooi weer vandaag’ iedereen was dus echt wel goed opgewarmd om de man van deze dag te ontvangen.

naar het live optreden van niemand minder dan Sam Gooris, maar eerst ging de tent nog eens los met volksdansen zoals de ‘In Zaire’, ook speelde men het liedje dat echt wel van toepassing was, namelijk

Omstreeks 14u was het dan zover, Sam Gooris kwam op het podium en de tent barste uit z’n voegen. Na ongeveer een half uurtje zingen, was het optreden voorbij, en zong hij nog een extra bisnummer, en dat was zoals verwacht laat het gras maar groeien.

Na dit toch wel spetterende optreden, was het alweer tijd voor naar huis te keren. Want dit festival sloot omstreeks 15u af. Het was een prachtige dag, met alles erop en eraan. Voor iedereen was het ook een blij weerzien met de bekende festivalgangers die ook aanwezig waren. Jawel, het was echt wel een festival voor herhaling vatbaar.!

gegeven van enkele mensen van het Eepos Dagcentrum Geel. Dit leidde tot een daverend applaus.

Buiten de tent kon iedereen genieten van vele springkastelen, je kon zelfs met elkaar op de foto, en er was zelfs een kapsalon aanwezig, waar je een kleurtje aan je haren kon geven. Voor degene die hun gezicht wilde laten schminken was het ook een hele leuke ervaring. Want deze mensen konden ook hun eens goed laten gaan, sommige lieten zelf hun nagels kleuren. Iedereen kon dus wel iets

laten doen.

Ook kon je een tatoeage laten zetten, of je kon rustig genieten van een prikkelvrije tent, waar je een boekje kon lezen. Voor ieder wat Wills dus. Ook was er een frietkraam aanwezig, dus hongervrijen moest men op dit festival zeker niet doen, en dat dat was maar goed ook, want met alleen maar drinken kom je op een festival voor een hele dag niet toe.

Na het eten van lekkere frieten en een stukje vlees, was het uitkijken

Een leuke dag aan zee

Elk jaar opnieuw worden er in het Geelse Dagcentrum verschillende uitstappen tijdens de grote vakantie georganiseerd, zoals een dag Bobbejaanland, of een dagje zwemmen in de Vossenmeren maar ook een festival als Buitenbeenpop hoort ook bij deze uitstappen.

De deelnemers mogen 4-3 verschillende uitstappen kiezen, maar 1 uitstap mag men meedoen, zodat iedereen mee op uitstap kan. Deze keer was er wel een hele speciale uitstap bij. Namelijk een dagje Blankenberge, en dit was echt wel een hele leuke uitstap,

Op maandag 4 augustus was het zover, een klein groepje deelnemers verzamelde in het dorp van Eindhout samen met vrijwilligster Kyna en Rob. Want deze uitstap was met een bus van een bus firma uit Laakdal, namelijk Nico Tours. Elke maandag van de zomervakantie, en ook in september trouwens, kan je met de bus mee naar Blankenberge, en dit is echt heel makkelijk. Want als je zelf naar zee rijdt moet je je voertuig nog kwijtraken en dat is op de dag van heden vandaag niet zo simpel. ; Eigenlijk rijdt de bus naar de markt in Blankenberge, maar de meeste mensen gaan gewoon voor een dagje zee zonder een bezoekje aan de markt te brengen.

Dit voor een prijs van 18€ per persoon. Voor kinderen onder de 12 jaar is dat maar 11€ per persoon. Hiervoor kan je niet sukkelen en je krijgt dan ook nog een bekertje koffie. Dit zit ook bij in de prijs inbegrepen. Het weer was goed en dus de dag kon niet beter beginnen, de bus was een beetje later dan voorzien maar dat kon de pret niet bederven. De rit naar zee verliep heel vlot, dus de bus arriveerde tijdig in Blankenberge, en dit nog wel met de zon erbij.

Eenmaal uitgestapt zochten wij een café op om gezellig op het terras

iets te drinken. Plotseling begon iedereen honger te krijgen en na het betalen van de rekening gingen wij naar de dijk, om op de dijk te eten, Rob had sandwiches met het nodige beleg voor die middag te eten meegenomen, en ook drinken en koeken was hij niet vergeten.

Na het eten wandelden wij rustig naar het dierenpark SeaLife toe. Onderweg hier naartoe kwamen wij iemand bekend tegen, nu ja deze persoon zat in de tram, dus eigenlijk hadden we het niet door dat wij gespot werden, maar goed. Sea Life was eigenlijk het minste van de dag, want er waren geen shows, maar zeesterren aaien mochten wij wel eens doen. Plotseling kreeg Rob de foto van de dag door, want het was Gert die ons onverwacht had gespot, en hiervan trok Gert een foto, en deze stuurde hij door naar Rob. Hij liet de foto aan degene die mee waren zien, en plotseling kwamen wij op

het idee om Gert te vragen of hij mee wil gaan uiteten.

Zoals elk jaar waren er in Blankenberge ook liveoptredens, van radio 2 dit keer was het Belle Pérez die aan het optreden was, natuurlijk probeerde wij een glip op de pier van haar te nemen maar dit was niet zo simpel, want Iedereen wou Belle precies zien optreden. Plotseling zagen wij Zita Wouters staan. Een foto met haar kon dan ook niet ontbreken. Nadien gingen wij nog een kleine strandwandeling maken, maar met een rolstoel was dit toch niet zo handig. Plotseling begon het te regenen en moesten wij terug naar de dijk toe.

Toen zochten wij maar een plaats om te eten, en jawel, Gert ging ook mee eten. De dag vloog voorbij en iedereen heeft zich uitstekend geamuseerd. Na het eten gingen wij terug richting de bus.

Deze uitstap was echt wel de moeite waard. Hopelijk mogen er nog meer van deze uitstappen plaatsvinden, en weet je wat? Een dagje zee is altijd leuk, en zeker als je met enkele leuke verrassingen komt te staan, hierbij denken wij aan het verrassingsbezoek van Gert. Jawel, het was de uitstap die wij niet zo snel gaan vergeten. Het was dan ook een deugd-doende uitstap. Gelukkig heeft het niet zoveel geregend, en iedereen ging dan ook heel tevreden terug naar huis.

De leerrijke uitstap

Elk jaar opnieuw mogen de lagere schoolleerlingen van een school uit Diepenbeek, die liever niet bekend wil worden een uitstap kiezen. Dit jaar kozen de leerlingen om een bezoekje te brengen aan de kinderuniversiteit van het UHasselt, want deze leerlingen wilde eens kennismaken met het leven van een echte student. Daarom namen de leerkrachten contact op met de mensen van het Universiteit te Hasselt, gelukkig mocht dit en spraken een datum af. Na lang zoeken werd de datum van maandag 16 juni vastgelegd.

De leerlingen zijn tussen de 8 en 13 jaar, en droomden al jaren om het universiteit te bezoeken, daarom besloten de mensen van het UHasselt om voor één dag een echt kinderuniversiteit op te richten, en dit met veel succes, want de 180 leerlingen beleefde de dag van hun dromen.

Zo werd er niet alleen maar kennis gemaakt met het leven van een student, want men mocht ook naar het hoorcollege, en wat deze leerlingen daar kregen was onvoorstelbaar, namelijk een kaartje met daarop de handtekening en foto van Urbanus.

Nadien kregen de leerlingen ook nog een korte uitleg over het licht, over dit onderwerp mochten de leerlingen gelukkig nog vragen stellen en natuurlijk mocht men ook nota's over het licht noteren, dat is zoals wij ook wel weten bij

de studenten ook het geval, nadien waren er een tal van workshops, deze gingen telkens over de wetenschap, zo was er een workshop over lasermicroscopie waarbij de kinderen hun eigen spullen onder een laser en een microscoop konden bekijken. Na deze workshop was het tijd voor iets anders.

Dit ging over licht in het donker. Onzichtbaar licht en licht in de schaduw. Ook mochten de leerlingen T-shirts inkleuren met fluorescerende stoffen, en weet je wat? Nadien gaven de ingekleurde T-shirts ook nog licht in een donkere ruimte. Jawel, de techniek van tegenwoordig staat helemaal niet stil. Nadien werd er ook een debat gevoerd over de muziek van TikTok en ook rond de schermtijden. Tijdens de voormiddag werd er ook getoond aan de kinderen hoe licht en materie met elkaar in interactie gaan.

Tijdens de namiddag kregen de leerlingen een workshop aangeboden van professor scheikunde, namelijk emeritus Dirk Vanderzande, dit samen met enkele studenten. Eerst en vooral kregen ze een algemene uitleg om te zien hoeveel ze al wisten. Daarna werd er nog verschillende dingen getoond, zoals wat er gebeurt als je kleurstof uit rode biet haalt en er azijn bij voegt of als je UV-licht schijnt op de spinazieplant. Die groene kleur fluo-

resceert dan namelijk in het rood. De leerlingen kregen te ook zien hoe er regenboogkleuren verschijnen als je met een zaklamp schijnt op een CD.”

Het interessantste onderwerp van de dag was toch wel over hoe de zon rond de aarde draait, hierbij kwamen de energie en elektriciteit, en het coolste van de dag was toch wel dat de zon verschillende kleuren heeft, en kan rood worden.

Wist je trouwen dat de zon eigenlijk niet geel is, maar wit? Dit kwamen de leerlingen toen ook te weten. Het was een echte leerrijke uitstap voor deze leerlingen.

Deze uitstap gaat uiteraard niet vlug vergeten worden, veel geleerd en het was nog een heel interessante uitstap ook. De leerkrachten bedankten de mensen van de UHasselt, en iedereen ging tevreden terug naar toe.

Nu weten de leerlingen ook hoe het studentenleven eraan toe gaat. Het is wel speciaal dat deze uitstap plaatsvond en iedereen wist tijdens de overhoring nog veel over deze onvergetelijke dag te vertellen. Meer hoeft dit toch niet te zijn?

WOLVEN ZIJN OPSTAP

In het najaar van 2025 maakte er verschillende wolven een wandeling door de Zuiderkempfen, want deze dieren moeten ook hun 10,000 stappen behalen, J voor degene die dieren houden is dit eigenlijk geen goed nieuws, want deze mensen kunnen wel eens hun geliefde dieren kwijtspelen.

En zeker als de vos eens op bezoek is geweest, want vossen eten meestal andere dieren zoals schapen of kippen op. Daarom hou je best je dieren ergens waar de vos niet aan kan komen.

Enkele jaren geleden was het alsof de wolven waren uitgestorven, maar nu worden deze dieren meer en meer gespot. Dit mochten sommige mensen uit Eindhout zelf ondervinden. Want enkele personen zagen zelfs de eerste wolf die van

Tongerlo kwam in het echt, en meteen gingen er verschillende filmpjes rond op sociale media, deze wolf wandelde langs de Berthoutstraat en ging richting de autosnelweg.

Maar sloeg op een bepaald ogenblik af en vermoedelijk wandelde hij richting het Albertkanaal. Men vermoedt dat de wolf ergens aan het Albertkanaal nog altijd verblijft. Enkele dagen later trok er volgens wij vernamen een andere wolf door het dorp van Eindhout. Deze werd

niet gespot, maar wel opgevangen door de organisatie welkom wolf. Wie een wolf tegenkomt op straat moet dan ook niet schrikken, maar dat zal niet makkelijk worden.

Dus beste mensen, laat geen kippen of schapen buiten lopen, anders kan je eens een dode kip of schaap tegenkomen, want de wolven gaan graag opstap.

MAAK IEDEREEN TROTS

Het oude gemeentehuis van Eindhout waar nu Kasteel Kaneel gevestigd is, wordt nog niet afgebroken, want in 2018 werd er gesproken dat dit gebouw zou worden afgebroken omwille dat het gebouw toen leegstond.

Maar toen begon er in juli 2019 na een heel groot opknapbeurt een nieuw verhaal voor het oude gemeentehuis in Eindhout, namelijk dat van Kasteel Kaneel, maar de uitbaters Neeltje en Siebe, mogen dromen van een grote toekomst. Want de huurovereenkomst loop dan wel tot 30 juni 2028, maar Neeltje en Siebe willen het pand op het termijn van de gemeente kopen, om nadien er iets moois van te maken, maar of dit al dan niet lukt is een andere vraag.

Want het gewezen gemeentehuis van Eindhout is cultureel erfgoed, en dit betekend dat je hieraan niet mag veranderen, dus wij zijn eens heel nieuwgierig wat hiervan gaat

komen. Voor sommige is dit geen nieuws meer maar voor andere wel, hopelijk mogen de inwoners van Eindhout nog veel genieten van kasteel kaneel, want dit zou een geweldige zaak zijn, dat er echt nog een vervolg aan kasteel kaneel komt.

Dus, beste gemeentebestuur van Laakdal, geef het gewezen gemeentehuis van Eindhout toch maar een op knapbeurt en maak een lift in het gebouw of zorg dat de mensen die niet goed te been zijn in het gebouw terecht kunnen, en geef het gratis weg aan Neeltje en Siebe, zodat deze uitbaters kasteel kaneel nog lang kunnen en mogen uitbaden. Want zo maak je de inwoners van Eindhout en heel Laakdal zelfs heel trots.

De heerlijke dag

In 2024 werd er aan de deelnemers van het Geelse Dagcentrum gevraagd wie er mee naar de vijver van Sonja wil gaan, Sonja in een begeleidster van het Dagcentrum, maar wegens het slechte weer werd dit uitgesteld, want voor deze uitstap moet het echt wel goed weer zijn.

In het voorjaar van 2025 kregen wij zoals iedereen weet wel heel goed weer, de week voordien besloot Sonja dat het moment was om naar de vijver te gaan met het groepje deelnemers dat hiervoor kozen. Op maandag 16 juni was het dan zover. Iedereen keek uit naar deze leuke uitstap.

Toen we allemaal in het Dagcentrum gearriveerd waren, werd alles in de bus en in de auto geladen en reden we richting de vijver die licht tussen Geel en Geel Bel.

Toen alles was ingeladen werd het vertrek ingezet. Eenmaal aangekomen en uitgestapt, mocht iedereen plaatsnemen aan de tafel, waar er een glaasje mojito werd gedronken, gelukkig was dit zonder alcohol,

Nadien werd er een rondleiding aan de vijver gegeven, dit door Sonja zelf. Tijdens deze rondleiding viel het op dat deze vijver echt wel groot is voor het onderhoudt te kunnen doen. Eigenlijk moeten wij zeggen vijvers, want er waren 2 vijvers. Tijdens deze rondleiding werd er ook verteld dat er ooit een boom kapot gebliksemd was en recht op

een muurtje was gevallen, uiteraard was dit toen een groot opkuiswerk. Gezien de ochtenddauw kregen diegene met open schoenen, wel natte voeten, want het gras was nat.

Na de rondleiding was het de hoogste tijd om heerlijke pasta te eten. Iedereen heeft zijn buik goed rond kunnen eten. Tijdens de namiddag mocht er met een bootje op de vijver worden gevaren en kon men genieten van echte schlagermuziek. Sommige gingen zelfs in de zon op een veldbed liggen.

De tijd ging zo snel, en plotseling was het tijd voor een frisco te eten en nog iets te drinken. Het was een leuke dag, met alles erop en eraan! Bedankt voor deze leuke dag, sommige willen een vijver aan het Dagcentrum, dus een tip voor degene die het geld van het Dagcentrum beheert, als er geld te veel is, koop een vijver voor het Geelse Dagcentrum

Genieten, lekker eten en drinken en dit met heel goed weer, meer hoeft dit zeker niet te zijn. Sonja, bedankt voor deze uitstap en hopelijk mogen wij nog eens terug naar je vijver, want dit was echt genieten geblazen.

De gezellige markt

De laatste decennia leken de kleine marktjes wel verdwenen, want je vond er nauwelijks nog eentje. Maar in Eindhout is dit de laatste 2 jaar terug in, en dit dankzij de Gezinsbond van Eindhout, en dit zou jaarlijks ook terugkeren. Dit evenement werd op de speelplaats van de GBS Eindhout georganiseerd.

Op zaterdag 23 augustus 2025 was het zover, de zomermarkt waar de mensen van de Gezinsbond in Eindhout zo naar uitkeken, het weer was goed en ook niet te warm, dus eigenlijk was het een ideaal weertje voor een marktje te organiseren.

Omstreeks 13u startte het evenement, en bood handgemaakte producten aan, en dat was zeker en vast te merken, want er waren kraampjes met diverse producten zoals kaarsen, haakwerk en keramiek, maar weet je wat? Bij de meeste

kraampjes kon je ook zelfgemaakte juweeltjes zoals oorbellen en halskettingen kopen.

Ook voor mensen met kinderen was er aandacht, want de kinderen konden genieten van een fotozoektocht, maar dat niet alleen want er waren ook knuffels te koop. Wie een tatoeage wou laten zetten kon dit ook laten doen met een goedkope prijs van 1 €. Gelukkig geen echte, want anders zou dit nogal pijn doen, en dat is natuurlijk niet de bedoeling.

Eindhout ging ook even terug in de tijd, want de gezinsbond zorgde ervoor dat er volksspelen van vroeger waren. Hoewel er maar weinig volksspelen te vinden waren maar goed. Voor degene met een lege maag en een droge keel werd er ook eten en drinken voorzien. Dus iedereen kon genieten van allerlei dingen, en ook van het goede weer.

Veel volk en een goede sfeer, dat was de namiddag van de gezinsbond in het kort samengevat. Wij kijken nu al uit naar de volgende editie, en hopelijk is het weer dan ook goed.

De dag van een andere persoon

Op zaterdag 17 mei '25 was het de jaarlijkse Internationale Dag tegen Hetero- en Transgenderfobie. Op deze dag wordt wereldwijd aandacht gevraagd voor haat, discriminatie en onderdrukking van mensen die LGBTQIA zijn. Dit gaat over lesbisch, homoseksueel, bi+, transgender, intersekse en queer. In grote delen van de wereld vinden er op deze dag dan ook jaarlijkse grote en kleine evenementen plaats. Zoals lezingen, festivals, workshops en protestmarsen. Dit gebeurt voor het bewustzijn van dit thema aan te wakkeren. Eigenlijk is het maar goed ook, want wij staan er niet bij stil dat er nog andere mensen in onze samenleving zijn. Ook wil men hierbij nog eens bewijzen dat iedereen recht heeft op gelijke rechten, en dat is heel goed voor onze samenleving.

Het homoseksualiteit stond lange tijd op de internationaal gehanteerde lijst van de Wereldgezondheidsorganisatie en dit bij de ziektes, want men wou dat deze mensen op therapie zou gaan. Want verliefd worden op hetzelfde geslacht was blijkbaar niet goed voor de gezondheid, en dit werd in het verleden als een aandoening beschouwd. OP een bepaald ogenblik op 17 mei 1990 werd plotseling besloten om het homoseksualiteit van de lijst te schrappen, dus van toen af aan is het geen ziekte meer. Maar er is wel wereldwijd heel veel fysiek geweld tegen LGBTQIA+.

Zo kregen de Belgische lesbiennes, homo's of bi's tijdens de laatste 5 jaar 1 op de 10 van deze mensen te maken met fysiek geweld. Ook voelen de Belgische transgenders zich 2 maal onveilig als hetero's en dan denken deze mensen dat ze 7 maal meer mishandeld worden. Sommige van deze mensen worden zelfs met een mishandeling bedreigd, dit omwille dat deze mensen een andere seksualiteit hebben dan andere mensen. Dat is natuurlijk helemaal niet de bedoeling, want iedereen moet er maar tegen kunnen dat er ook andere mensen met een andere seksualiteit zijn.

Omwille dat hierover nog niet genoeg aandacht in de wereld aanbod komt, werd er hiervoor een grote

vlag in de kleuren van de regenboog gemaakt en nadien wandelden men met de vlag door de straten van Brussel gewandeld, ook werd er hierbij stilgestaan bij de mensen met een andere seksualiteit die te maken kregen met het fysieke geweld

Het fysieke geweld is natuurlijk niet goed te spreken, en eigenlijk doe je zoets ook niet, daarom werd er ook een spandoek gemaakt met de woorden stop het fysieke

geweld, en laat iedereen met rust. Na de wandeling door de straten van Brussel ging men in gesprek over mensen met een andere seksualiteit, wat er juist verteld werd mogen wij niet bekend maken, maar één ding is wel heel duidelijk, iedereen verdiend één kans, ben je nu van een andere origine, of heb je een andere seksualiteit, geef elkaar een kans. Dit gebeurt veel te weinig in onze samenleving.

Een andere seksualiteit of niet, de wereld vergaat nog niet als je hiermee uit de kast komt gevallen, je kan wel eens pijn hebben van dat vallen uit de kast, maar goed. J 17 mei is en blijft de dag van mensen met een andere seksualiteit. Dus heb je een andere seksualiteit? Laat je dan maar niet door iemand beïnvloeden, want anders komt dit helemaal niet goed.

EEN NIEUW RECORD

Op een warme zondagavond in september stond Sint-Truiden in de schijnwerpers, voor deze avond werden allerlei auto's voorzien van het merk Tesla, want men deed een poging om een nieuw wereldrecord, te verbreken. Dit door een licht- en dronesshow te organiseren, het was wel afwachten of dit wel ging lukken.

Het vorige record stond op de naam van Zuid-Korea, dit land behaalde namelijk het record van 952 Tesla's voor een lichtshow, enkele jaren later deed Finland dit kunstje nog eens over, de Finnen behaalde als eerste Europees land meteen ook een Europees record met 902 Tesla's.

Heel Sint-Truiden keek hiernaar uit, maar wat wil je? Want een recordpoging naar ons land halen is niet voor iedereen weggelegd en elke Tesla uit Europa van dichtbij bewonderen is niet voor iedereen weggelecht. Hoeveel mensen er op dit evenement aanwezig waren was niet te tellen. Maar als je weet dat er zo'n 1.150 Tes-

la's aanwezig waren, weet je al genoeg. De lichtshow zelf was een heel groot succes, en het wereldrecord werd verbroken, het werd dus een meer dan geslaagde avond. Nu vragen jullie je wel af hoe de bestuurders van de Tesla's moesten weten welke lichten er wanneer moesten branden.

Wel, dit gebeurde via een unieke usb-stick, hierop stond de aanwijzing, over welk licht eerst op moet worden gezet. Dit was vooraf ingesproken, en op de juiste stick geplaatst. Voor de mensen die liever een drankje en hapje benuttigde dan naar de lichtshow te kijken was er ook iets voorzien, dit in een verwarmde tent.

Na het behalen van een nieuw wereldrecord werd er nog tot in de vroege uurtjes nagepraat, maar ook verder nagedacht over hoe Sint-Truiden het volgende wereldrecord wel gaat zijn mogen wij niet bekend maken. Maar het nieuwe wereldrecord van de lichtshow is voor ons land. Dat is toch wel heel goed nieuws toch?

IETS OM NOOIT TE VERGETEN

Op 27 september '25 was er aan de Delhaize in Overijse een bijzondere herdenking, want op deze dag sloeg 40 jaar geleden de Bende Van Nijvel toe, jarenlang werden deze slachtoffers aan van deze overval niet herdacht, maar iemand nam toch het initiatief om dit eens te organiseren.

De Bende Van Nijvel is gekend voor verschillende overvallen tussen 1982 en 1985, en de laatste over-

val vond op 9 november plaats, toen werd de Delhaize van Aalst overvallen. Tot op de dag van heden is er nog steeds niemand veroordeeld, want zoals wij allemaal weten zijn de daders nog altijd niet bekend, maar goed. Tijdens deze herdenking kwamen er een 200-tal mensen opdagen en werd er nog eens stilgestaan bij deze gruwelijke overvallen, en weet je wat? Tot op de dag van heden is er

geen herdenkingsmonument in Overijse. Maar wie weet komt dit er tijdens de toekomst ooit nog wel van.

Jarenlang geen herdenking gehouden, maar nu wel, hopelijk worden de overvallen van de Bende Van Nijvel meer herdacht en komen er in ons land herdenkingsmonumenten te staan. Want dan wordt er toch in ons klein landje stilgestaan bij de slachtoffers van deze gruwelijke

overvallen. Vele tranen werden er ook gelaten bij deze herdenking, wan ja-wel, dit is echt iets om nooit meer te vergeten.!

Na het houden van één minuut stilte, werd er voor de slachtoffers nog een kaarsje aangestoken, we weten allemaal welke inpakt dit voor ons land gehad heeft, en jammer maar helaas zijn er dus nog geen verdachten aangehouden.

Sport Nieuws

DE VERDIENDE PRIJS

We herinneren de beelden nog wel, na het Wereldkampioenschap voetbal in Qatar dat in 2022 gespeelt werd kreeg de eerste vrouwelijke scheidsrechter ooit uit de voetbalgeschiedenis geen medailles, terwijl dit eigenlijk niet de bedoeling was, want elke scheidsrechter kreeg zoals altijd na een groot toernooi medailles uitgereikt.

Een tijdje geleden geraakte bekend waarom dat de Sjeik geen medailles, aan de vrouwelijke scheidsrechter gaf, dit kwam omwille dat er een ruzie was ontstaan tussen beide mensen.

Deze ruzie ging over het aantal dodelijke slachtoffers die er jammer genoeg te betreuren viel, de sjeik beweerde dat er tussen de 400 en 500 dodelijke slachtoffers te betreuren viel, terwijl de scheidsrechter beweerde dat dit aantal totaal niet klopte, want volgens de vrouwelijke scheidsrechter beweerde vielen er 800 of 900 dodelijke slachtoffers te betreuren.

Dit onderwerp kwam heel toevallig aanbod, door een gesprek tussen de

scheidsrechter en sjeik. Want de scheidsrechter wou weten hoeveel mensen er omgekomen waren. Dit mocht deze vrouw blijkbaar niet vragen, en daarom was het plotseling heel hevige ruzie .

De scheidsrechter zag nooit haar medaille, tot ze een tijdje geleden een onverwacht bezoekje bij haar thuis kreeg van de FIFA, de medaille, en mocht het verhaal vertellen, waarom de medaille aan haar niet werd uitgereikt,

Zo kreeg deze vrouwelijke scheidsrechter haar verdiende medaille toch, en dit na enkele jaren wachten, of de FIFA hier alsnog iets aan veranderd heeft is niet duidelijk.

De betonnen wedstrijd

Wat begon als een weddenschap werd dit voorjaar echt wel werkelijk, 4 studenten deden een weddenschap, namelijk dat er 2 studenten die de richting bouwkunde aan het volgen zijn, vele vlugger aan de overkant van een vijver met een zelfgemaakte kano zou zijn dan de andere 2 studenten.

Dit voorjaar was het dan zover, de 4 studenten wisten samen een kano voor elke groep te bouwen, en organiseerde een wedstrijd, namelijk als eerste met een kano aan de overkant geraken. Deze wedstrijd ging door op de visvijver de 'Zeemeermin' in Huldenberg.

Dit was een leuk project, en ook goed voor de toekomst. Want de vraag was, hoe gaan ze en betonnen kano kunnen bouwen? Na lang nadenken begon men aan de kano,

hoe men te werk ging? Dat is het geheim van de bouwers zelf, en dat moeten wij uiteraard ook respecteren.

Met 16 mensen werden de 2 kano's uit beton gebouwd, en dit op een geheime locatie, want men mocht niet van elkaar afkijken, want anders zou het makkelijker zijn om de kano's op een zelfstandige manier te bouwen.

Wie ooit al eens een kano- of kajaktocht heeft gemaakt, weet dat

je best niet te veel spullen mee aan boord neemt, want anders wordt het roeien heel zwaar. Het was wel heel spannend toen één van de 2 kano's te water werd gelaten, want man dacht dat er een kano zou zinken. Gelukkig was dit niet het geval, en kon de wedstrijd beginnen.

Het ging tot de eindmeet in zicht was heel goed op en af, maar opeens nam de kleinste kano een kleine voorsprong, en won ook de wedstrijd. De weddenschap werd ook gewonnen door de mensen, uit de kleine kano, goed weer, een spannende wedstrijd iedereen was heel tevreden, en de studenten van Hoboken en Aarschot hebben heel wat bijgeleerd, zoals hoe je een kano uit beton maakt. Het was voor iedereen een hele leuke dag.

Stop de vechters

De rellen na de bekerfinale tussen Club Brugge en Anderlecht krijgen natuurlijk nog een extra staartje erbij, en dit is ook terecht want voetbal moet een sport blijven, en geen vechtpartij. Club Brugge won naar alle verwachtingen toe op zondag 4 met 2025 met 2-1 van een heel slecht spelend Anderlecht

vooraf kreeg de politie al enkele waarschuwingen dat er mogelijke rellen konden ontstaan, dus de politie was ook massaal aanwezig, maar kon niet voorkomen dat er gevochten zou worden.

Iedereen was er nadien erover eens dat er iets moest worden gedaan tegen de mensen die echte rellen tijdens de voetbalwedstrijden veroorzaken. Er werd dan ook naar een oplossing gezocht, en dit zal een zwaardere straf zijn dan een match zonder fans, van de uitploeg of de thuisploeg. Want onlangs werd er besloten om bij risico en topwedstrijden de mensen die de rellen uitlokken op te pakken en nadien

in de gevangenis steken. Dit vernemen wij toch, maar eigenlijk is dit echt te hopen dat het zo gebeurt, hoewel deze mensen dan zeker melden tegen de politie dat ze niets van plan waren.

Daarom stelde de Pro League voor om de verdachte fans te scannen, want meestal kan je de echte herrieschoppers uit de supporters halen, en dan worden deze voetbalfans nooit meer in een stadion toegelaten. Eigenlijk moet men het zo wel oplossen, want anders komt dit niet goed.

Wij hopen alvast dat er nu echt iets aan wordt gedaan, want vechters horen echt niet meer thuis bij sportwedstrijden. Dus stop de vechters.

Een magisch moment

OP zondag 9 maart '25 stond de wedstrijd tussen KVC Westerlo en RSCA Anderlecht op het programma. Elke supporter van Westerlo denkt bij deze wedstrijd altijd terug aan de memorabele wedstrijden toen Anderlecht 2 jaar op rij in het Westelse Kuipje kwam verliezen, en nog wel met 6-0 en 5-0. Dit waren echt nog eens tijden, maar nog niet vergeten, en zeker niet bij de supporters van Westerlo. Standard kwam al met 4-2 in het Kuipje verliezen dus Anderlecht was gewaarschuwd.

Het was geleden van 11 september 2022 dat Anderlecht verloor in het Kuipje, toen werd het 2-1, het beloofde vooraf een spannende voetbalnamiddag te worden, want Westerlo had de punten nodig terwijl nog wat vertrouwen moest nemen, want de punten haalde Anderlecht wel, maar het spelbeeld was niet goe

Dat er voor deze wedstrijd veel belangstelling was, was te merken, want op enkele plaatsen na was het Kuipje uitverkocht. Dat Anderlecht niet zou winnen was wel binnen de verwachtingen, maar of dat ook zo ging zijn? Tja dat moest de wedstrijd nog uitmaken.

Dat Anderlecht niet gerust was voor naar het Westelse Kuipje af te zak-

ken was al van voor de wedstrijd te merken. Want zowel het bestuur als iedereen van de eerste ploeg waren bij aankomst in het Kuipje heel zenuwachtig. Dit merkte de trainer van de Kemphanen ook, want hij voorspelde dat het misschien wel eens een magische namiddag zou worden, want de spelers hadden er heel veel zin in.

In een zonovergoten Kuipje, was de wedstrijd nog maar net afgetrapt, en plotseling ontplofte het Kuipje al voor de eerste keer, want na 1 minuut stond de 1-0 al op het scorebord, doelpunt gescoord door Matia Frigan. Anderlecht moest al achtervolgen, en sommige supporters moesten terug denken aan de historische wedstrijden tegen Anderlecht uit het verleden.

Anderlecht was echt nergens en Westerlo kreeg enkele kleine kans-

jes, maar in de 20ste minuut stond het plotseling 2-0, en mocht het Westelse Kuipje terug recht springen, want Dogucan Haspolat zorgde voor een heel opvallend doelpunt, misschien wel het doelpunt van het jaar, want hij scoorde vanaf 40 meter. Natuurlijk zorgde dit ook nu weer voor een echte ontploffing in het Kuipje.

Op slag van rust kregen de Kemphanen nog een kans maar Matia Frigan miste tot grote spijt van de Westelfans de 3-0. Bij de rust moest het eigenlijk minstens 3-0 staan, en dit in de plaats van 2-0. In de 2de helft kregen zowel Westerlo als Anderlecht nog enkele kansen. Plotseling kwam er een supporter die volgens ons op haar hand had laten trappen door de zittribune van het j vak voorbij met haar vriend en de mensen van het Rode Kruis, dit is wel erger, maar toch kon de pret

niet bedaren, want Westerlo had het nog eens bij elkaar gekregen, en Anderlecht ging zonder punten terug naar Brussel..

Het werd nog eens een magische namiddag, en het spookte nog eens in het Kuipje, het was dus ook nog eens heel mooi weer. Het werd een echte feestavond voor de supporters van Westerlo. Jawel, het werd een echte magische namiddag om niet vlug te vergeten, want een stunt tegen Anderlecht blijft altijd een magisch moment

Een echt waardevol toernooi

Een speciaal voetbaltoernooi, je komt het niet snel tegen, maar dit voorjaar werd de 2de editie van het Internationaal voetbaltoernooi Anti-voetbal U-Nited georganiseerd. Dit is een toernooi voor de G-ploegen uit ons land, maar ook namen de G-ploegen van Nederland hieraan deel, Dit ging door in Beveren en de hoofdzaak is niet winnen maar sjotten.

Meer dan 170 G-voetballers namen deel aan dit toernooi, eerst werd er in clubverband gevoetbald, nadien werden de spelers verdeeld in verschillende ploegen en mochten de spelers met elkaar kennis maken, om nadien een toernooi te spelen. Er waren 10 teams aanwezig. Dat het G-voetbal al vele jaren in de lift

zit moeten wij eigenlijk niet vertellen. Gelukkig blijft de lift opeens niet hangen want anders moet er iemand de G-voetballers nog bevrijden. J

Maar goed, het was niet de bedoeling voor dit toernooi te winnen, maar wel voor zoveel mogelijk plezier te maken, de ploeg die zich het

meeste amuseerde, kreeg de beker overhandigd, door niemand minder dan ex Rode Duivel Eden Hazard, die speciaal hiervoor naar dit toernooi kwam

Jawel, iedereen ging uiteraard heel tevreden terug naar huis, en de verliezers kregen ook een leuke troostprijs, namelijk een handtekening van Eden Hazard. Nadien mocht degene die een handtekening wenste, mocht daarna ook aanschuiven. Het was een echt waardevol toernooi, waarbij er veel plezier werd gemaakt.

EEN STRIJDVAARDIGE MAN

Op vrijdagavond 11 april '25 stond de wedstrijd tussen KVC Westerlo en Sporting Chaleroi op het programma, de wedstrijd eindigde op een 2-2 gelijkspel, maar dit is niet het belangrijkste. Want voor de match kwam er iemand de aftrap geven die leverkanker heeft, en het bijzondere is dat hij ervan geneest, wij spreken over niemand anders dan Toni Brongo.

Eind vorige eeuw en begin deze eeuw maakte hij het mooie weer bij beide ploegen, hij werd zelfs bij Westerlo tot publiekslieveling benoemd, en bekroonde zichzelf tot topschutter met 30 doelpunten dit in het seizoen 1999-2000. Ook

werd datzelfde seizoen zelfs Rode Duivel. Toen speelde hij bij Westerlo. Meteen de enige Rode Duivel die Westerlo uit de clubgeschiedenis kon afleveren.

Toni is nu nog een echt volkswens die de harten van het publiek kan veroveren, dit had hij ook als speler, zijn strijdvaardigheid op het veld moet hij nu ook gebruiken tegen zijn verschrikkelijke ziekte. Het Kuipje scandeerde zijn naam, ook werden er bordjes in de lucht gestoken met het nummer 17. Dit nummer droeg hij in zijn periode als voetballer bij Westerlo.

Heel de voetbalwereld en ver daarbuiten leeft men met hem en zijn familie mee. Hij werd al eens geopeerd maar ook dat hielp bij de ge-

wezen topschutter ook niet. Hierbij willen we hem heel veel moet toewensen, en hopelijk is hij snel hersteld van deze kwaadaardige ziekte.

Toni vond de kracht toch om de aftrap te geven, en dat accepteerde iedereen, hij kreeg dan ook een luid applaus, en zeg nu zelf als je in de zelfde straat zit als hem, wie zou dit overdoen? Wij in elk geval niet. Wij hopen van harte dat hij vlug geneest. Toni, je staat er duidelijk niet alleen voor, geef de moed niet op en blijf hopen dat het weer goed komt. Want hoop doet leven.!

Familie Nieuws

De doop uit het boekje

Het gebeurt niet veel, maar toch meer en meer, wij spreken hierover mensen die op een latere leeftijd hun nog laten dopen, dit was ook bij Amelie het geval. Want Amelie wou haar eerste communie doen, en hiervoor moet je zoals iedereen weet dus wel gedoopt zijn. Dit doopfeest ging door op zondag 16 februari. Niet alleen Amelie werd die dag gedoopt, maar ook nog 2 broers.

De voorspellingen van het weer was, kans op een beetje sneeuw tegen de ochtend, gelukkig viel er niet veel sneeuw, hoewel het een beetje op sommige plaatsen toch een beetje gesneeuwd had, lag er in Eindhout geen sneeuw, maar in Overijse lag er op de auto's toch wel een beetje sneeuw.

Speciaal voor de doop van Amelie en de 2 broers scheen de zon en was de lucht mooi blauw. Maar koud was het echt wel, eenmaal aan de kerk gekomen was er geen parkeerplaats meer te bespeuren, want de parking stond vol, dus een andere parking zoeken was de boodschap, gelukkig vonden wij vlug een parkeerplaats. Maar het was wel een beetje wandelen naar de kerk, en dan met een rollator over de stenen in Overijse, niet makkelijk maar het kon erger.

Eenmaal aan de kerk, mochten wij al snel naar

binnen, toen we naar binnen gingen, moesten wij de trappen nog betreden. Overijse is toch niet rolstoelvriendelijk, maar goed. Tijdens de viering zelf werden er teksten voorgelezen, zo werd er over Amelie verteld dat ze heel veel fantasie heeft, hierin heeft men gelijk.

Na het doopsel werden doopkaarsen uitgedeeld, toen plotseling een van de 2 broers zich bijna aan zijn lip verbrande, dit kwam door de kaars uit te blazen. Nadien was het tijd voor het feest, en natuurlijk de pakjes, want dit hoort natuurlijk ook bij een feest.

Maar eerst moesten wij nog naar het huis van Amelie & co rijden. Eenmaal aangekomen genoten wij van een drankje, en werd er op Amelie haar doop geklonken, maar ook de pakjes werden uitgedeeld, en uitgepakt.

Na het uitpakken van de pakjes werd het stillaan tijd om te eten, en iedereen werd dan ook aan tafel geroepen. Wat er te eten viel? Wel eigenlijk te veel om op te noemen, maar het was toch wel

heel lekker. Ook het nagerecht met de zelfgemaakte cake was overheerlijk. Na het eten kreeg iedereen een pakje, pralines voor de volwassenen en een potje met snoepgoed voor de kinderen.

Het was een geweldig feest, en weet je wat? Wij kijken al uit naar het verdere verloop van Amelie haar leven, want als het fantasielevens bij evn hard toeslaat als bij haar nonkel rond die leeftijd dan belooft dit voor de toekomst.

Een leven vol fantasie, en een slim meisje, ja dat ben je wel Amelie, nog eens een dikke proficiat met je doopsel, en wij kijken nu al uit naar je eerste communie

Het lopen met familie

Op zondag 27 april '25 stond heel Antwerpen weer paraat voor de 10 Miles van de Baloise Antwerp. Dit jaar was het al de 39ste editie, het weer was op z'n best, en dit was eigenlijk te merken aan het volk, want dit jaar waren er 40,000 lopers aanwezig en dan nog 130,000 toeschouwers, dus aan drukte en sfeer was er in elk geval geen gebrek.

Al van bij de start van de 10 Miles, was het heel duidelijk dat het een zware tocht zou zijn voor de mensen die aan deze tocht deelnamen, want de thermometer gaf 20 graden Celsius aan, en dit is eigenlijk een beetje te warm om een aan een loopwedstrijd deel te nemen, gelukkig mocht je ook wandelend deelnemen, want de meeste waren

helemaal niet goed voorbereid.

Want een half uurtje na de start gaven de eerste lopers al aan dat men een niet verder kon, ook vielen er sommige mensen opeens flauw, dit door de warmte, en daarom waren er sommige mensen niet goed voorbereid. De hulpdiensten hadden duidelijk hun handen vol, maar de

meeste deden deze 10 Miles toch uit.

Ook Bart De Wever liep zoals elk jaar weer mee, natuurlijk liepen er ook nog enkele andere bekende mensen mee, en dit was wel te merken. Want het was voor sommige deelnemers een loopwedstrijd met de familie

Het was voor sommige mensen te warm, maar deze editie gaat in als de zonnigste editie ooit. Iedereen heeft hiervan volop genoten, wij kijken nu al uit naar de volgende editie. Lopen met de familie is altijd leuk, wie van de familie het snelste was? Dit maakt niet uit, want liever deelnemen dan winnen.

De speciale verjaardag

Op zondag 13 juli '25 werd Stefan 60 jaar, en dat werd dan ook gevierd. Deze gezegende leeftijd is zoals wij weten een echte mijlpaal. En dit wordt nog wel aangeduid als het begin van de "gouden jaren." Uiteraard werd deze speciale leeftijd gevierd, en dit nog wel op dezelfde dag als zijn verjaardag.

De weersvoorspellingen waren niet echt goed, want er werden regenbuien verwacht, gelukkig was deze voorspelling niet uitgekomen, want het was een echt tuinfeest, en hiervoor moet het echt wel mooi weer zijn. En dit was het ook, het feest begon om 15u30, maar bijna iedereen was eigenlijk te laat. Toen de genodigde arriveerde kreeg iedereen een drankje van het huis aangeboden. Was dit was? Dat weten wij ook niet, maar er werd toch veel van dat drankje gedronken. Gelukkig werden er allerlei hapjes, zoals kerstomaten,

rode besjes, en nog wel de gekende chips, paprika en zout geserveerd want anders waren er vele mensen met honger op

het feest. Ook was er cava en frisdrank te drinken. Stefan liet zijn kookkunsten ook eens zien, en dit met veel succes, want het was echt wel heerlijk, op de foto's kan je zien wat hij gemaakt heeft. Iedereen

had voldoende gegeten, en dan nog als nagerecht een lekker ijsje, deze dag kon helemaal niet meer op. Het feest duurde nog tot de vroege uurtjes.

Het was een leuk feest, met alles erop en eraan. Voor Stefan hebben we nog een mededeling. Doe er nog maar vele jaren bij en bedankt voor het leuke feest, en het heerlijke eten.

De gezellige uitstap

Voor de 2de keer op enkele maanden tijd ging ik met Willy een namiddag opstap. Onze eerste keer dat wij samen opstap gingen was naar Bolderberg, te Zolder. Daar bezochten wij Nele en gingen we ook wandelen op domein Bovy. Met Nele was het een bij weerzien, want het was inmiddels al van 2016 geleden dat ik Nele nog gezien heb. Het deed echt heel veel deugd om Nele nog eens te zien. Natuurlijk gingen wij toen ook iets eten en drinken, en dat was een heerlijke pannenkoek met alles erop en eraan. Op 16 augustus 2025 was het dan zover.

Willy en ik spraken af rond 12u45, maar ik wist niet naar waar wij reden. Dus het was een echte verassing. Ik was er helemaal klaar voor, en dit keer trokken wij naar het recreatiedomein De Keiheuvel te Balen, waar wij ook een wandeling

deden. Het bijpraten hoorde hier natuurlijk ook bij, tijdens de wandeling kwamen wij opeens midden in de speeltuin uit, maar wij vonden de weg wel naar de uitgang. Hoe wij dit deden? Wel, eigenlijk op de juiste weg blijven en je komt aan de uit-

gang. Zo simpel is het, nadien genoten wij nog op het terras van een heerlijke wafel met vers fruit en alles erop en eraan. Ook hier hoorde enkele drankjes bij.

Ook werden wij getrakteerd op zweefvliegtuigen die opstegen maar ook terug landde. Het was een hele leuke namiddag en wij hebben eens goed kunnen bijpraten. De tijd ging zo snel voorbij, dat het tijd was om terug naar huis te keren. Willy, je bent een echte topnonkel voor mij. Ik hoop dat wij nog eens samen opstap gaan, en nog eens bedankt voor deze leuke en gezellige uitstappen.

Jawel, samen met een goede vriend opstap gaan is heel leuk, en zeker als het nog eens familie is. Hopelijk zie ik je een beetje meer, en je gaat verrast zijn met dit artikel. En jawel Willy, de foto van ons beide zal ik ook altijd goed bewaren.

De trotse communicant

Op zaterdag 17 mei '25 was het een hele speciale dag voor Amelie, want op deze dag deed Amelie haar eerste communie, hiernaar keek Amelie echt naar uit, en dat was echt wel te merken.

Omstreeks 14u begon de eucharistieviering in de Sint Maria Magdalena kerk Eizer te Overijse, de kerk was goed gevuld, maar wat wil je? Buiten Amelie deden er nog andere kinderen hun communie, daarom zat de kerk goed vol.

De communicanten kwamen heel trots de kerk binnen, dit was echt wel terecht, maar goed. Over de viering zelf is er heel weinig te vertellen, maar goed. Na de viering bij het buitenkomen werd er nog een klasfoto aan de ingang van de kerk genomen, en nadien ging iedereen terug naar de auto, eenmaal bij de auto verloor ik mijn evenwicht en plotseling zat ik op mijn knieën in het zand, mijn broek en schoenen waren dan ook bedekt met zand. Het feest was buiten bij Karolien & co te doen, eenmaal aangekomen verloor ik bij het uitstappen bijna terug mijn evenwicht, dit kwam omwille dat ikzelf te lang gezeten heb, maar deze keer was ik gelukkig maar niet gevallen. Ik moest nog wat afgestoft worden zodat het zand van mijn kleren en schoenen was, en nadien mocht ik verder wandelen. Met stijve spieren ging ik de trap op.

Ik had mij dan maar op het terras gezet, dit met een glaasje champagne, en nootjes. Bij het drinken van de champagne werd ik plotseling heel duizelig, dit komt omwille het straffe champagne was, gelukkig kwamen de hapjes er vlug aan, en

ging het duizelig zijn vlug over. Het eten van dienst was een heerlijke barbecue, voor het eten werd het plotseling koud, terwijl sommige kinderen in het zwembad waren gedoken kon ik het nog maar moeilijk warm krijgen, gelukkig was er spek op een stokje te eten, plotseling ontdekte ik dat er vlekken op mijn broek waren terechtgekomen. Maar daar dient een wasmachine voor.

Al snel mochten wij plaatsnemen aan tafel, en werden de gaasbranders aangestoken, maar dit ging duidelijk niet vanzelfsprekend, de helft van de tijd gingen deze gaasbranders niet, gelukkig had ik een extra trui aangetrokken, maar echt warm was dit ook niet.

Na het eten ging ikzelf bij de gaasbranders zitten maar ik geraakte maar niet opgewarmd. Het waren ook verschillende nagerechten zoals onder meer chocomousse. Het was een echt leuk feest, met alles erop en eraan. Amelie haar communie was echt wel geslaagd, maar ook het feest nadien was echt heel goed, jammer van de koude avond, wij kijken nu al uit naar het volgende feest.

De wens van Amelie is uitgekomen, en dit was haar communie doen, wij willen Amelie nog een dikke proficiat wensen met haar communie en hopelijk komen er nog veel wensen van Amelie uit.

Een fantastische verjaardag

OP zaterdag 29 maart 2025, was het zover, want op deze dag werd ik 37 jaar, dit moest en zou gevierd worden. Eigenlijk heb ik de hele dag gevierd. Het was dan ook letterlijk en figuurlijk een prachtige dag.

Deze bewuste dag werd ik al vroeg gewekt door mijn wekkerradio, want ik moest tijdig opstaan, dit omdat ik om 9u30 in Tessenderlo bij Robbin mijn logopedist werd verwacht. Dit voor een partijtje logopedie, na een lekker ontbijt met pistolets was het al vlug tijd om richting Tessenderlo te vertrekken.

Van Robbin kreeg ik een verjaardagskaart en 2 kleine paaseitjes. Eenmaal terug thuis besloot ik om even te wandelen, het was niet echt warm dus een jas kon ik zeker en vast wel verdragen.

Na een deugddoende wandeling was het tijd om frieten van de frituur met bitterballen te eten. Ik genoot volop van mijn

frieten, en nadien was het wachten tot Magda aankwam was voor een partijtje Rummikub te spelen, Magda had trouwens een doos koekjes van Pairi Daiza bij, en dit voor mijn verjaardag.

Dit keer speelde Mama ook mee, maar Magda en Mama waren tegen elkaar zo druk aan het spreken dat ikzelf kon kijken naar de blokjes. Dit betekende dat ik 2 maal kon winnen, en de 3de keer won Magda.

Tussen de spelletjes door was het tijd voor de taart, en eigenlijk waren er 2 taarten, een smurfentaart en een plattekaastaart, deze laatste taart was zelf gemaakt door Mama. Ik genoot volop van beide taarten, en ik kon met

mijn neus in de slagroom duiken, meer moest het niet zijn. De overwinning met Rummikub was natuurlijk ook leuk meegenomen, opeens was het tijd voor Magda om terug naar huis te keren, dus dit betekende dat het ook tijd was om een boterham te eten, want het volgende bezoek liet niet zo lang op zich wachten, en dat waren, Annelies, Marilou, Roseline en natuurlijk ook Christophe, deze hadden een heerlijk sjoeke en mooie tekeningen bij.

Na het benuttigen van het sjoeke was het tijd voor nog een beetje te praten. Opeens was het ook voor hun tijd om naar huis terug te keren, en was het wachten op de volgende mensen, en dat waren Marleen, Mia en Marie-Jeanne, deze mensen mochten zeker niet ontbreken voor mijn verjaardag. Gelukkig waren ze er allemaal bij, want anders zou ik het mezelf niet kunnen vergeven.

Mia gaf mij een pakje perzik snoepjes van Haribo en ook de Melo Cakes, beter bekend als negerinentetten als pakje. Het was nog een leuke avond met cava, en natuurlijk ook nog de taarten.

Deze dag was vlug voorbij, het was een prachtige verjaardag, met veel plezier kijk ik dus terug naar mijn 37ste verjaardag, en het weer was ook fantastisch. Daarom dit, bedankt allemaal voor mij een fantastische verjaardag te bezorgen. Ik kijk nu al uit naar mijn volgende verjaardag.

Een jubilee is toch plezant

Vijftien jaar geleden begon ik als stagiair in de bib van Laakdal. Elke woensdagvoormiddag nam ik de belbus — nu de flexbus — richting bibliotheek. Wat toen een stage was, is uitgegroeid tot een vaste wekelijkse bijdrage vol enthousiasme, zorg en liefde voor boeken. In dit artikel blik ik terug op mijn jubileum, de taken die ik het liefst doe, en het warme moment waarop ik in de bloemetjes werd gezet.

In september 2010 begon ik als stagiair in de openbare bibliotheek van Laakdal. Elke woensdagvoormiddag ging ik erheen met de belbus, die we nu allemaal kennen als de flexbus.

Na een half jaar kreeg ik het fijne nieuws dat ik naar het Dagcentrum in Geel mocht gaan, maar ik bleef actief in de bibliotheek. Intussen werk ik er al vijftien jaar, nog steeds op woensdagvoormiddag, weliswaar enkel tijdens de schoolperiodes. Tijdens de vakanties is er jammer genoeg te weinig personeel om

vrijwilligers te begeleiden. Dat vind ik echt spijtig, want ik zou ook graag in de vakanties af en toe naar de bib komen — niet elke week, maar nu en dan.

Eind augustus werd ik tijdens een opfrissingsmoment voor vrijwilligers in de bloemetjes gezet. Ik kreeg een kaart met felicitaties van mijn goede vriendin, schepen Gerda Broeckx, die speciaal was langsgekomen om me persoonlijk te feliciteren. Er werd geklonken op mijn jubileum — en uiteraard ook een beetje gedronken.

Als ik terugdenk aan al die jaren, denk ik meteen aan de prentenboeken. Die sorteert ik al sinds het begin: netjes van klein naar groot. Al jaren noem ik ze mijn prentenboeken, gewoon omdat ik er zo lang en met zoveel plezier mee bezig ben. Daarnaast neem ik ook regelmatig de dvd's onder handen, zowel voor volwassenen als voor de jeugd. Dat vraagt wat tijd, maar ik doe het graag. Soms kijk ik ook de strips na — dat is nog wat zoeken, want het sorteren van strips moet ik nog wat beter onder de knie krijgen. Maar ik leer bij.

Na al die jaren in de bibliotheek ben ik ervan overtuigd dat ik nog veel over boeken kan bijleren. Eén ding weet ik zeker: ik blijf nog vele jaren actief in de bib, want ik werk er ontzettend graag. Of ik er nog eens vijftien jaar bijdoe? Dat weet ik niet. Maar één ding is zeker: een jubileum is toch plezant!

Graag wil ik de medewerkers van de bibliotheek van Laakdal bedanken voor hun steun, begeleiding en waardering doorheen de jaren. Ook een speciale dank aan schepen Gerda Broeckx voor haar warme felicitaties. Dankzij jullie voel ik mij al vijftien jaar welkom en gewaardeerd in de bib — en dat betekent voor mij heel veel.

De leuke vakantie

Ook in 2025 koos ik weer om aan een vakantie van Samana deel te nemen. Zelf moest ik niet zo veel zoeken naar een vakantie, te vinden, want ook deze keer trok ik naar onze Belgische kust, namelijk Nieuwpoort, en nog wel op dezelfde plaats als in 2024, namelijk Ter Duinen. Wekenlang keek ik hiernaar uit, en op vrijdag 18 juli 2025 was het dan zover, de zon was van de partij en het beloofde een leuke vakantie te worden, en dat was het ook.

Al van het begin werd het duidelijk dat de groepssfeer goed was, dit samen met het zonnetje en heerlijke temperaturen, de busrit duurde dan wel langer als gepland, maar dit kwam door het verkeer. Eenmaal aangekomen werd het al snel duidelijk dat ik al enkele bekende gezichten zou zien, zo kende ik al enkele mensen, en dat was dan ook een hartelijk weerzien.

Dat het elke dag opnieuw een verrassing was wat wij gingen doen dat was ook heel leuk, de vrijwilligers waren top, maar als wij dan kijken naar de vakantieverantwoordelijke, en de communicatie naar de vrijwilligers toe, dat was toch wel het minste van de vakantie, want de vrijwilligers wisten niet zo goed, wat men moest doen. Maar dat kon de pret echt niet bederven, want de klok sloeg altijd maar plezier maken.

Zo mochten wij in de voormiddag kiezen tussen een spelletjes petanque, een soort schilderij maken of je laten masseren. De petanque was duidelijk heel populair, want dat deden de meeste vakantiegangers, en wat bleek er nu te zijn? Iedereen speelde zo goed, dat ikzelf onder de indruk was.

Natuurlijk genoot ik liever van deze mensen te zien spelen als zelf mee te spelen. Na één spelletje meespelen heb ik dan de andere keren gewoon eventjes gekeken, jammer dat de groep niet in tweeën werd gesplitst, want anders had ik meerdere spelletjes meegespeeld, maar dan kon ik er niet van genieten, om de an-

dere te zien spelen, maar je kan natuurlijk niet alles hebben.

Wat ikzelf nog heb onthouden van de vakantie is, dat wij op uitstap geweest zijn naar een struisvogelboerderij schobbejacht te Tielt, waar wij enkele dingen, zoals cake, advocaat dat naar pudding smaakte en struisvogelpaté, mochten proeven. Dit alles werd gemaakt met het ei van de struisvogel.

Ook waren wij iets gaan drinken, op de dijk om naar de zonsondergang te kijken, jammer genoeg moesten wij tijdig terug zijn, en daarom was het niet echt gelukt om de zon onder te zien gaan, maar ook de wolken speelde hierbij een rol, en jammer genoeg moesten wij tijdig terug in Ter Duinen zijn. Want anders was het een avondje opstap met de zonsondergang te kunnen bekijken, hoewel de zon achter de wolken was ver-

dwenen, dus wij konden eigenlijk de zonsondergang jammer genoeg toch niet zien.

De laatste avond mochten wij genieten van een fuif, met onze hoeden, want wij moesten een hoed meenemen, en dat was dus voor deze fuif, en wij mochten zelfs de nummers kiezen. Jammer genoeg was deze avond veel te vroeg voorbij, want elke avond moesten wij veel te vroeg naar onze kamer. Jawel, een genietbare en deugddoende vakantie, dat was het.

Met 2 maal bezoek van mijn goede vriendin Annie, en zeker de goede en leuke herinneringen, kijk ik met veel plezier terug naar deze vakantie. Mieke en Jean-Claude, bedankt voor de goede zorgen, en hopelijk zie ik jullie een volgende Samama vakantie terug.

De vakantie was vlug voorbij, maar ik heb er echt wel van genoten. Bedankt allemaal voor deze leuke vakantie, en wie weet welke vakanties nog allemaal eraan komen.

De echte topdag met sensatie

Op maandag 7 april, begon de dag al vroeg, want de uitstap naar de dierentuin van Antwerpen stond toen op het programma, en dit nog wel met de trein vanuit Geel. Het was paasvakantie en de zon scheen, dus het was ideaal weer om een bezoekje te brengen aan de dierentuin, hoewel temperatuur maar 14 graden aangaf en dit met een koude wind erbij kon de pret toch niet op.

De dag ervoor werden de bestellingen van iedereen doorgegeven, want dat was gemakkelijker voor de boterhammen en sandwiches te smeren, en nadien werd alles klaargemaakt om mee te nemen, zodat alleen maar het eten nog moest worden ingepakt en verder niets meer.

Na een stevig ontbijt werd het stillaan tijd om te vertrekken richting het station van Geel, Mama moest nog helemaal met de fiets naar Geel, want de auto zat vol. Dus moest Mama als eerste vertrekken.

Mama regelde vooraf dat ze haar fiets bij Tuur en Josee kon achterlaten, en gelukkig was Mama nog tijdig aan het station, want anders kon Mama niet mee.

Eenmaal iedereen gearriveerd was aan het station moesten wij niet lang op de trein wachten, en mocht de trip naar Antwerpen snel beginnen. In Geel hadden wij genoeg tijd om in te stappen, en alles verliep vlekkeloos, Mama speelde met Marilou, Roseline, en Amme-

lie enkele spelletjes terwijl ikzelf naar buiten keek. En nu vragen jullie zeker af wat Papa aan het doen was, wel Papa probeerde met zijn gsm op internet te geraken, maar dit ging natuurlijk niet.

De trienrit was vlug voorbij, toen wij in Antwerpen arriveerde stonden er vriendelijke mensen ons te hulp en mochten wij ook op een veilige manier uitstappen. Eenmaal uitgestapt gingen wij richting de kassa, en nadien als alles geregeld was mochten wij eindelijk in de dierentuin zelf binnen, na de eerste dieren gezien te hebben gromde onze buiken en was het etenstijd.

Na het eten was het tijd voor de volgende dieren. Marilou, Amelie en Roseline trokken als eerste ons overal mee, maar af en toe vonden ze een klein binnenweg en waren ze plotseling al bij de andere dieren, dus van verloren lopen was er geen sprake van want ze kwamen altijd achter ons aan, en hadden ook een plan van

de dierentuin bij hun. Eigenlijk was het dus makkelijk want deze meisjes wisten altijd de weg terug. Tijdens de namiddag wou Marilou naar een show gaan kijken, en dit samen met Roseline, en Amelie. Bij deze show kon men kijken hoe de vissen onder water gevoerd werden, en het was nog wel met echte duikers erbij. Deze show was precies het allerleukste van de dag, tot dan toe. Want hier bleven ze maar over praten. Deze show

was niet echt rolstoelvriendelijk, en je moest blijven rechtstaan, daarom waren Papa en ik ergens blijven wachten. Na de show moesten wij nog enkele dieren bekijken, en dat deden wij ook. Bij de giraffen bleven wij niet zo lang, want daar stonk het enorm hard.

Toen wij rond waren werd er besloten dat de 3 nichtjes nog even mochten spelen in de speeltuin, even werd er getwijfeld, of dat wij een trein vroeger gin-

gen nemen, maar dat ging niet door. Na het spelen in de speeltuin namen wij de tijd om een ijsje te nuttigen, en gingen wij terug naar het station

Eenmaal in het station keek Papa naar het bord, en wat bleek er te zijn? De trein die wij moesten nemen reed niet meer, want deze was afgeschaft. Dus moesten wij een andere trein nemen, bij navraag aan een niet zo vriendelijke kaartjesknipper, bleek dat wij in Berchem moesten overstappen, dit ging nog wel maar was niet echt makkelijk met de rolwagen, want er was geen lift of roltrap aanwezig, dus moest de rolwagen gedragen worden. Gelukkig kregen wij een beetje tijd, en waren we nog op tijd om de juiste trein te nemen.

Iedereen was tevreden

over deze dag, het was dan ook een succesvolle uitstap, toen wij terug thuis kwamen, mochten we nog genieten van appelmoes met kip en gebakken patatten.

Iedereen heeft van deze dag genoten, het was dan ook een echte topdag, met nog een beetje sensatie, met nadien nog heerlijk eten. Meer hoeft dit toch niet te zijn.

EEN HELE BELEVENIS

Een avontuur, kan je dit moeilijk noemen, maar toch beleefde ik weer iets en ja het was inderdaad weer typisch iets voor mij.

Op vrijdag 4 juli '25 besloot ik tijdens de namiddag nog een wandeling te maken, want ik had net geen 3000 stappen op mijn stappenteller, dus zette ik mijn pet op, want de zon scheen en vertrok voor nog enkele stappen bij te halen.

Toen ik bijna terug thuis was, kwam er plotseling een deugdoend windje opzetten, en vloog mijn pet af, dus ik keek naar mijn

pet, want ik dacht dat mijn pet nog langs de kant zou liggen, maar dat was niet waar, want mijn pet lag op het maïsveld aan de overkant van de gracht.

Iemand bellen kon ik helaas niet, want ik was helemaal alleen thuis, en er stond geen water in de gracht, daarom besloot ik om mijn pet op te rapen, maar moest dan wel de gracht in. Dat ging gelukkig, en ook was ik zelfstandig uit de gracht geraakt. Nadien ben ik gewoon terug naar huis gewandeld en behaalde ik die dag 7,493 stappen. Eind goed al goed zeggen ze dan. Veel stappen behaald en mijn pet ook nog gered. Meer hoeft dat toch niet te zijn?

Na dit voorval begon mijn fantasie weer te werken, en dacht ik, gelukkig stond er geen water in, en beeldde ik al in dat ikzelf in de gracht zou liggen met water erin. Dit is echt wel iets typisch voor mij, gelukkig was het maar in de fantasiewereld dat ik in de gracht lag, maar van mijn pet is echt wel waar.

De gezelligste reünie ooit

OP zondag 28 september 2025, kwamen de neven en nichten van de familie Helsen naar jaarlijkse gewoonte bij elkaar, dit keer was de uitvalbasis van deze bijeenkomst in Glabbeek. Want jawel, sommige familieleden trokken met hun gezin van Eindhout naar Glabbeek, terwijl andere familieleden ergens anders gingen wonen, bijvoorbeeld aan zee.

Wat was deze reünie zoals elk jaar opnieuw weer een groot succes, deze bijeenkomst ging door in De Glazuur te Glabbeek. Dit keer was er toch wel een onverwachte persoon aanwezig, want Ammelie had de volgende dag geen school en was in Glabbeek afgeleverd. Bij aankomst kreeg iedereen een stukje taart aangeboden. Dit met een heerlijk stukje taart, en dit met een glaasje cava of frisdank, sommige genoten liever van een tasje koffie of thee, en eigenlijk hebben deze mensen gelijk, want als je liever geniet van een warme drank mag men altijd iets anders drinken, maar goed. Als verwelkomingswoordje werd er een beetje teruggedacht aan de eerste reünie die plaatsvond aan de Osselstal in Eindhout waar Pater Gerard Helsen hoogstwaarschijnlijk ook bij deze bijeenkomst aanwezig was. Jawel, de familieleden die er jammer genoeg niet meer zijn hebben zeker en vast een traantje van hierboven gelaten terwijl ze zagen dat de neven en nichten van de familie Helsen nog altijd bijeenkomen.

Ook zorgden deze mensen voor heel goed weer, het was zelfs een nazomerse dag, dus een goede wandeling kon ook geen kwaad, en zoals de traditie het wenst, gingen de meeste mensen dan ook meewandelen, terwijl de niet wandelaars nog wat konden bijpraten, want het was weer één jaar geleden dat deze mensen elkaar zagen. Dus zodra de wandelaars vertrokken waren kon het gesprek echt wel beginnen.

De wandeltocht leidde langs de vroegere boerderij van de familie Helsen-Jansen, deze is natuurlijk een beetje vervallen, maar goed. Na even een rustpauze werd de wandeling doorgezet naar onze goede vriendin Yvonne, waarbij er een drankje namelijk verse fruitsap of water werd aangeboden, nog een klein nieuwsje uit de familie, want volgens wij konden verstaan is Yvonne gestopt met naaien. Want ze heeft een andere hobby gevonden, en dat is appels en peren plukken. Jawel, Yvonne kan ook niet alles doen, want ze is geen ro-

bot maar een mens. Na de drankpauze werd de tocht verdergezet, en dit langs de boomgaarden, hier moest je wel oppassen dat je niet over een appel struikelde, want er lag af en toe een appeltjes op de grond. De planning liep eigenlijk niet zoals gepland, want de wandelaars bleven eigenlijk heel lang weg, en iedereen had ook honger en vooral grote dorst.

Na een toch wel deugddoende maar veel te lange wandeling moesten de wandelaars nog langs de kerk en het kerkhof naar de zaal toe waar er een echt Kempisch gerecht, namelijk heerlijke frikadellen met krieken te eten was. Nadien werd er nog nagepraat, het was zoals altijd een leuke reünie. Waar de volgende keer deze reünie plaats gaat vinden weten wij nog niet, maar één ding is zeker, deze reünie moet nog altijd plaatsvinden. Ook willen wij de organisatoren bedanken voor de leuke namiddag.

Alweer een prachtige bijeenkomst, en weet je wat? De volgende keer mag deze reünie nog eens in Eindhout plaatsvinden, dan kan iedereen nog meer herinneringen ophalen. Jawel, het was de gezelligste bijeenkomst ooit.

Het huwelijk van het jaar

Op zaterdag 13 september '25 stond het huwelijk tussen Elien en Erton gepland, ondanks de mindere weervoorspellingen viel het best nog wel mee, want in de loop van de namiddag begon het pas te regenen, en weet je wat? Dit huwelijk werd eigenlijk op een onverwachte manier aangekondigd, namelijk via whatsapp, want sommige familieleden dachten dat Elien terug zwanger was, maar niets is minder waar. En weet je wat het onverwachte nog is? Dat beide gingen trouwen, want niemand had dit eigenlijk zien aankomen.

Het trouwfeest ging door in een echt kasteel, namelijk Kasteel Meerlaar te Vorst Laakdal. Of dit een voorbode gaat zijn van een sprookjeshuwelijk? Dat moet de toekomst nog uitmaken. De genodigde moesten bij het verwittigen dat men al dan niet aanwezig zou zijn op het feest, ook een nummer kiezen, zodat de diksjockey van dienst vooraf zijn liedjes kon voorbereiden.

Die bewuste zaterdagavond hing er dan ook

een hele speciale sfeer in het Kasteel, de genodigde werden verwelkomd door Elien en Erton zelf, er was heel veel volk aanwezig, dat werd al snel duidelijk. Want in beide kamers van het kasteel stonden er vele mensen aan de verschillende tafels, gelukkig was er nog een tafel waar er nog plaats was om te zitten. Wat vooraf werd aangekondigd als een dansfeest bleek ook zo te zijn, hoewel je moeilijk kon dansen wegens plaatsgebrek, maar goed.

Op het eten was het ook heel lang wachten, maar uiteindelijk werd het wachten toch beloond. En wat voor eten was het, heerlijke hamburgers, met ook een heerlijk na-

gerecht. Ook was er spek voorzien, voor wat Wills dus. Nadien werd er nog volop gedanst en natuurlijk ook nog gedronken, en er werd nog tot in de vroege uurtjes gevierd.

Een trouwfeest in een kasteel, je zou nog denken dat het een echt sprookje is, maar sprookjes zijn zoals wij allemaal weten niet echt, maar toch hopen wij op een echt sprookjeshuwelijk. Elien er Erton, proficiat met jullie huwelijk, en wij hopen alvast dat zr binnen de familie nog iemand gaat trouwen.

Het zoekertje van Rob

Onze medewerker, Rob heeft voor deze editie een zoekertje klaar, ben je geïnteresseerd? Neem dan met hem contact op via dit mailadres: robnicasi1@gmail.com

Ik zoek iemand die met mij mee naar een voetbalwedstrijd van verbroedering Geel of Antwerp wil.

Ik betaal de tickets en hopelijk beleven wij samen een leuke maar ook een prachtige avond.

Groetjes Rob

WARDZOEKER

Zoek de volgende woorden in het rooster

D	S	C	Z	V	J	Z	K	G	O
Q	T	P	N	X	X	E	C	H	X
E	R	U	I	V	D	B	T	C	P
Z	W	G	V	N	G	R	K	A	M
C	M	T	B	B	B	A	Q	F	S
D	L	G	G	X	N	R	L	H	I
R	H	N	J	O	H	S	O	D	V
A	J	A	D	G	F	B	G	N	L
A	Q	L	Q	R	J	J	W	J	A
P	W	S	F	E	L	K	G	U	W
G	B	T	R	K	D	H	M	K	L
E	X	F	C	H	R	I	X	Y	Z
S	K	A	M	E	E	L	G	P	L
R	G	O	C	T	N	F	U	R	K
O	C	D	W	G	G	I	F	V	R
Z	E	E	M	E	E	U	W	L	O
X	L	G	V	M	T	R	F	M	K
A	X	D	B	K	R	O	J	L	O
J	T	Z	E	B	R	A	V	B	D
G	L	X	Y	P	F	K	D	L	I
H	S	Y	R	O	N	U	H	N	L
P	A	P	E	G	A	A	I	T	E

SPIN

PAARD

BEER

WALVIS

KAMEEL

PAPEGAAI

ZEEMEEUW

ZEBRA

KROKODIL

SLANG

Sinds een tijdje heeft onze krant een stagiair, namelijk Ward Labat, hij heeft met hulp deze woordzoeker in elkaar gestoken.

succes!!!